

de moeial

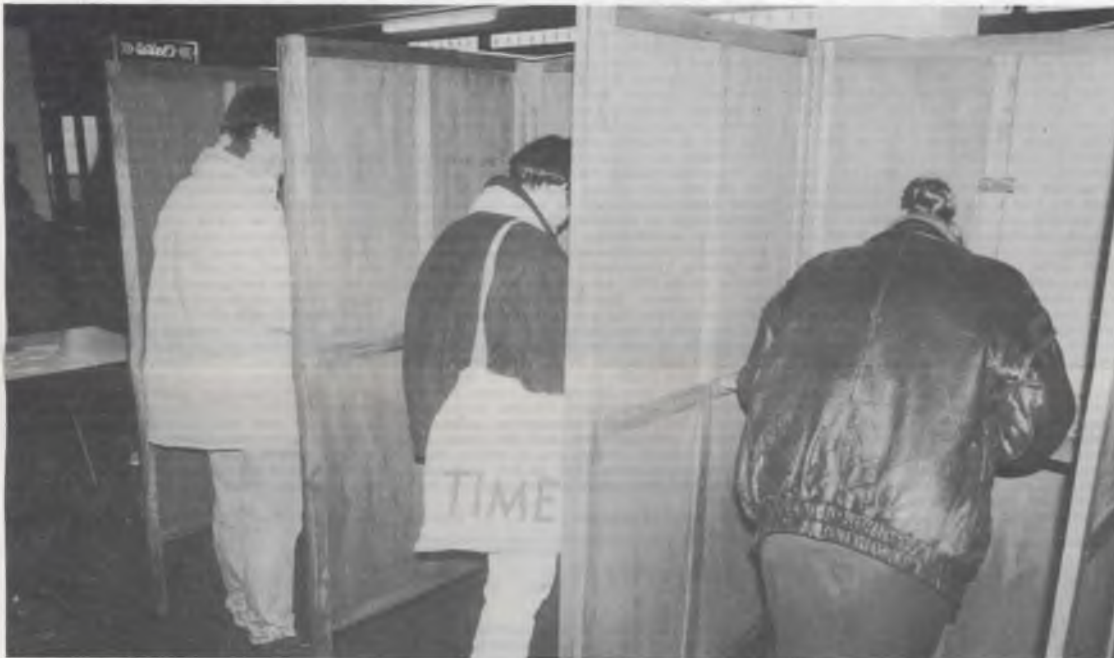
tweewekelijkse tijding van en voor VUB-studenten

Viva oma

Patatten en soclissen: het is dat ik in principe tegen...braken ben anders zou ik St.-Vé wel leuk vinden, vermoed ik. Maar nu zie ik daar die goeie ouwe Delta in naam van de vrijzinnigheid in één Delirium Tremens herschape worden, dat Proffen én Studenten verenigd bij het boeren! In de kleuterklas heet zoiets creativiteit. Hier dient het om die brave Theodoor in zijn graf te laten rondtollen. Kwestie van alternatieve energie te pitten voor deze allesverslindende Calligula-imitatie. Het is een kwestie van...principe: anders zat ik al aan de KUL.

Frans.

" Een half-en-half "

Een "half-en-half" is een drankje dat voor de helft uit witte wijn en voor de andere helft uit schuimwijn bestaat. Nu heeft "half-en-half" er nog een betekenis bij: de samenstelling van de nieuwe Sociale Raad. Die bestaat, wat betreft studentenaafgevaardigden, vanaf januari uit 3 vertegenwoordigers van de Sociale Lijst en 3 van de lijst "Studenten voor studenten" (een deel van de gesplitte BSG-lijst). Welke lijst voor witte en welke voor schuimwijn mag spelen zullen ze zelf wel uitvechten.

Deze "kif-kif"-uitslag was eigenlijk al door verschillende personen voorspeld. De BSG-lijst en later "Studenten voor Studenten" (SvS) mikte met een aantal populaire studentikoze kandidaten op die groep van studenten die gewoonlijk meer geïnteresseerd zijn in fuiven dan in politiek. Dit is wellicht ook de reden waarom het kworum met 264 kiezers overschreden werd. De opkomst van de SvS-lijst heeft een aantal mensen aangezet om toch te gaan stemmen. Voor SvS is het dus een mooie overwinning. Voor de eerste keer opkomen en alle drie de kandidaten onmiddellijk in de Sociale Raad.

De tweede overwinnaar, de Sociale Lijst, heeft het, in vergelijking met de twee vorige jaren, minder goed gedaan. Enkel 3 van de 5 SL-kandidaten werden verkozen. Toch waren het weer twee personen van de Sociale Lijst die de meeste stemmen kregen. Maar de Sociale Lijst is wellicht ook de enige lijst die veel stemmen in Jette kon halen. De andere lijsten en kandidaten hebben de tweede VUB-kampus schromelijk verwaarloosd, terwijl daar dit jaar toch 300 stemmen te rapen vielen. De SL daarentegen had op haar lijst 2 effectieven en 2 plaatsvervangers uit Jette.

De grote verliezer is dit jaar de lijst van de Aktief Linkse Studenten. Dit jaar geen SoR-zetel voor de ALS. Jammer voor Alain Isaac, die reeds 2 jaar in de SoR meedraalde, maar ook jammer voor de SoR, omdat Isaac en Deruyck (SL-verkozene), de enige kandidaten waren die

ervaring hadden met de Sociale Raad. Op Geert Deruyck na zijn alle verkozenen groentjes die zich de eerste maanden vooral zullen moeten bezighouden met zich in te werken. Het is met al deze nieuwelingsen ook moeilijk om te voorspellen hoe de werking van de SoR in 1987 zal evolueren.

Vol.

de nieuwe SoR

1. Yoshimi Sumio	740 (SL)
2. Deruyck Geert	736 (SL)
3. Gondry Sven	708 (SvS)
4. Desmet Gert	672 (SvS)
5. De Leye Eric	586 (SvS)
6. Rollier Paul	565 (SL)

de verliezers

7. Van de Velde Martine Martine	517 (MLB)
8. Houttave Jan	507 (SL)
9. Isaac Alain	482 (ALS)
10. Van Rompaey Luc	450 (SL)
11. Baetens Geert	421 (RVDR)
12. Rehabil Myriam	302 (ALS)
13. Bockstal André	278 (RVDR)
14. Lagast Dirk	270 (ALS)
15. Barthelemy Luc	118 (onafh.)

Het kworum van 2100 werd met 264 kiezers overschreden.

HET IS EEN ALARMEREND FEIT
 VOOR ONZE NATIONALE EKONOMIE
 DAT ZELFS SoR-LEDEN
 IN JAPAN GEMAAKT WORDEN

Inhoud

- Pag. 1 : De SoR-verkiezingen van A tot Z.
- Pag. 2 : Ook hier slaat de SoR toe. Het Editio en het SoR-verslag. Berichten over de onderwijsraad en de concurrentie, Vrij Onderzoek.
- Pag. 3 : Geen Taal Geen Vriend, daarom hier 'Merda vincere scientiam' (Latijn) en 'pupegalle kortevette' (Swahili?) en St.Vé (knor) en de Koninklijke Jacht.

- Pag. 4 : Op deze pagina heeft de kultuurkrant zich geneesteld.
- Pag. 5 : Ook hier Kultuur! En nog wel in BXL. Studentenkultuur in de agenda.
- Pag. 6 : SinterClaus kwam enkele weken te vroeg en bracht niets maar nam een hele pagina, Hugo.

- Pag. 7 : Foreign Students. Het grote PK-interview en het Hoge Noorden treedt uit de duisternis.
- Pag. 8 : Zoals steeds de laatste! Uw brieven en grieven, De Moeial 50 en geef uw bloed.

Vox populi, vox Dei... Geen kwaad woord over de democratie. Zelfs niet als dit moet inhouden dat populaire Jef meer stemmen haalt dan intellectuele Hendrik. Nu, dit geldt ook voor de Sociale Raadsverkiezingen. Men stemt het liefst op gezichten, en dan nog van fuifnummers ook, niet op goede ideeën. Bezin u, dit is helemaal geen verwijt aan sommige kandidaten hoor; zij namen de best mogelijke weg. Geef de kiezers wat ze willen! En ze willen geen futilliteiten... Trouwens, welke student maakt zich nog zorgen over prijsstijgingen? Wie bekommert zich nog om de verhoging van het inschrijvingsgeld? Waarom zou je liggen piekeren over de afbraak van de Sociale Sektor? Nee, alleen een handvol gekken verspillt zijn tijd daar nog aan...

Programma's zijn ook futilliteiten. Ze staan vol met hoogst onnodig gezets dat niemand de moeite van het lezen waard vindt. De BSG-lijst deed er heel goed aan haar programma tot vijf uiterst vage zinnigjes te beperken. Later zou dit wel uitgewerkt worden... Oh nee, daar hoefden de studenten zich helemaal geen zorgen om te maken! Dat de BSG-lijst hierover verdeeld raakte en opsplijt in de "Studenten voor Studenten" (SvS) en de "Recht voor de Raap"-lijst (RVDR), behoort tot "la petite histoire". Terwijl RVDR snel een programma klaarstoomde, bleef SvS trouw aan het "geen futilliteiten"-imago. En deze methode bleek vruchtbaar: de 3 SvS-kandidaten raakten zonder moeite aan hun SoR.-zitje. RVDR daarentegen, mag minstens tot volgend jaar aan de kant gaan staan.

Voor de andere drie studentenverteenwoordigers, van de Sociale Lijst (SL), zal het een hele verandering worden. De SL heeft twee jaar lang een meerderheid in de SoR. gehad en zal nu moeten wennen aan de nieuwe situatie waarin beide lijsten, wat stammen betreft, even sterk staan. Er komt dus ongetwijfeld een prachtig staaltje van wipplankpolitiek. Bovendien kan het verwijt van de SvS, dat er teveel over futilliteiten gediscussieerd wordt in de SoR., enkel aan de SL gericht zijn.

Of er nu met de komst van SvS maar half zo veel futilliteiten op de agenda zullen komen, lijkt heel erg twijfelachtig. Beide lijsten zullen wel een totaal verschillende definitie van "futilliteiten" hebben. En als daarover gediscussieerd zal worden, zouden de vergaderingen van de Sociale Raad wel eens heel lang kunnen gaan duren.

Vol.

Saaie SOR

Elders in deze Moelal stootte je wellicht al op SoR-nieuws, de kiestrijd om het SoR-studentenafvaardigendenschap is weer gestreden. Maar eigenlijk heb je nog een heel SoR-verslag te goed, uit een alweer vier verleden: 13 november 1986. Een kort overzicht toch nog van deze rommelige vergadering. Een vergissing van de Dienst Dispatching maakte dat SoR-leden eerst een TW-fakulteitraad uit de vergaderzaal in M moesten jagen voor de Sociale Raad kon beginnen. Voor een SoR wijkt alles! Meteen werd het verslag van de vorige SoR afgekeurd. In de follow-up behandelde men opnieuw de problematiek van de 'onrechtmatig' toegekende VUB-kamers. Het staat nu wel vast dat de Koninklijke Jacht in december nog slechts studenten zal herbergen die op een legitieme manier een kamer kregen toegewezen. Het volgende academiëjaar zullen de zgn. uitstralingkamers naar alle waarschijnlijkheid weer door het rektorat worden toegewezen. Een weinig prettig bericht nog van studentenafgevaardigde Emmanuel Boon. Begin november werd hij voor een 2^e maal naar de rijkswachtkazerne geroepen in verband met de 'affaire Isavub'. Audrey van Zijl heeft reeds een tijdje geleden een klacht neergelegd tegen SoR-leden Eric Goubin en Emmanuel Boon. Beiden beschuldigt zij ervan een campagne tegen haar te voeren en in eigen naam geld van de Isavub-rekening te hebben gehaald. Goubin werd hiervoor in september naar de rijkswachtkazerne geroepen, Boon in oktober. Beiden ontkenen deze groffe beschuldigingen. Persoonlijk aansprakelijk voor SoR-beslissingen zijn zij immers niet, verantwoordelijke is en blijft immers voorzitter van de Rvb, Corijn. Van Zijl moet met deze verklaringen niet tevreden geweest zijn. Zij vroeg de ordestrafkrachten Boon nog een tweede keer op te roepen en maande hen tot spoed aan, Boon zou immers binnenkort België verlaten. Boon vreesde nu door deze gerechtelijke ontwikkelingen niet naar zijn land (Ghana) te kunnen terugkeren. Audrey van Zijl zou later aan De Moelal verklaren dat ze 'no comment' wenste te geven over deze affaire.

Een heel tijdje geleden alweer besloot de SoR de sociale sektor studenten te informatiseren. Konkrete voorstellen werden intussen reeds uitgewerkt. Een geheel van middelen dat zal fungeren als ruggegraad bij de Informatisering werd voorgesteld. Toch bleken ook meningsverschillen te bestaan over welke toestellen er nu precies moeten worden aangekocht. Het voorgestelde, centrale "Wang-workstation" voor het sekretariaat, waarop verschillende terminals kunnen worden aangesloten, stootte op verzet van de studentenafgevaardigde van de bewonerskommissie. Een centraal systeem met terminals is weliswaar goedkoper dan een reeks personal computers, maar het zou wel minder 'veilig' zijn. Het zou hem, haar eigen zeggen, slechts een half uurtje tijd kosten om het systeem te 'kraken' en om

zich zo bijvoorbeeld een kampuskamer te reserveren voor het volgende academiëjaar. De SoR besliste de discussie elders, onder freaks, uit te praten.

Vanaf nu ging de vergadering er vlotter aan toe. De activiteitenverslagen 1985 van de Dienst Studiedvies, de Geneeskundige Dienst Studenten, UCOV en UCOV-buitenlandse studenten, en de rekeningen van de kinderdagverblijven en OKJ-Jette werden zonder morren goedgekeurd. Heel anders verliep het met het morele verslag 1985 van het BSG. BSG-voorzitter Jan Rimbaut kreeg uit alle hoeken kritiek in verband met het beleid van zijn voorganger. BSG zou het vorige werksjaargeld immers slechts een 'BKJ' geweest zijn, dat niet de studenten maar louter de kringvoormensen overkeerde. Het verslag werd afgekeurd, Jan Rimbaut mag zijn hulsmerk dus nog een keertje overdoen.

Het Kulturkaffee werd op de werking en de financiële gegevens gekontrolleerd. De interne boekhouding kan nog wel geoptimaliseerd worden, maar het werd reeds duidelijk dat het KK het kwa omzet veel beter doet dan aanvankelijk in de begroting voorzien was.

Dan pas kwam de vraag, die waarop zoveel SoR-leden eindelijk een antwoord wilden horen: Wie is nu hoofd van de Dienst Cultuur? Elias is hoofd af, ene Hilde Smeets zou hem opvolgen. De lleve dame heeft zich echter nog steeds niet op haar nieuwe post laten zien.

Een laatste agendapunt in verband met de diensten betrof de voorfinanciering van de dakwerken aan het restaurant Oefenplein. Omdat restaurant diensthoofd Etienne Van de Velden niet op de vergadering aanwezig was, werd besloten het agendapunt naar een volgende SoR verschoven. Tijd voor de mededelingen van de voorzitter dan. Eric Goubin wist ondermeer te vertellen dat hij de bewonerskommissie Nieuwelaan heeft opgeheven. Na een gangfulf was daar besloten de resterende drankvoorraad onder de leden van de bewonerskommissie te verdelen. Een van hen, die het met deze onrechtmatige toewijzing niet eens was, startte een discussie die uitmondde in een handgemeen. Emmerechts en Goubin hoorden hiervan en de BWK was niet meer. Verkiezingen voor een nieuwe commissie zouden zo'n 2 weken na de opheffing georganiseerd worden.

Nog net voor de broedjes sprak de rektor Locouffier besloten heeft zijn bevoegdheid bezuren uit te delen niet langer aan de SoR te delegeren. Sinds 1977 is deze bevoegdheid steeds aan de SoR-voorzitter overgedragen, die zich daarbij liet adviseren door een maatschappelijke assistente. De sociale raad leek hem toch het meest bevoegde orgaan om bezuren via de sociale dienst studenten uit te keren. Moet de SoR deze indijking van haar bevoegdheid zomaar over zich heen laten gaan?

En toen waren er broedjes.

Sorgette

Tijdschrift Vrij Onderzoek

Net voor dat de vijfde Moelal van de persen rolde werd de VUB-gemeenschap verrijkt met een nieuw tijdschrift, nl. 'Vrij Onderzoek' van de gelijknamige studiekring.

Mensen die al langer op de VUB rondwelen weten dat er jaren geleden het 'VUBke' en 'Vrij Onderzoek' waren, dat eerste was het tijdschrift van BSG. De titel van het Vrij Onderzoekblaadje veranderde nadien in 'VODje'. Toen besloot de Sociale Raad om van de BSG- en V.O.-subsidies ieder 150 000 fr. weg te nemen om De Moelal op te richten. Sindsdien versuurde Studiekring Vrij Onderzoek (V.O.) zeer af en toe een berichtblad aan zijn leden. Omdat -volgens het editoriaal- het voor een vereniging als V.O. onontbeerlijk is om te beschikken over een ruim verspreide periodiek werd nu nieuw leven geblazen in dit tijdschrift. Ruim verspreid wil zeggen 4000 exemplaren.

Omdat De Moelal het VODje en het VUBke vervangt moet de nieuwe 'Vrij Onderzoek' wel wat speciaal bieden, iets wat De Moelal niet kan of niet wil. Die verschillen liggen alleszins niet op het vlak van de lay-out. Hetzelfde formaat, hetzelfde papier, zelfde bladspiegel, even sचेve plakletters, ik heb alleen geen dt-fouten ontdekt in 'Vrij Onderzoek'.

Bekijken we nu de inhoud. Op de voorpagina vinden we een artikel van Prof. E. Witte (geschiedenis) over de oorsprong van vrij onderzoek in België. De doorbraak van deze filosofische stroming had plaats in de tweede helft van de 19^e eeuw binnen de Belgische burgerij (de rest leest u zelf maar in 'Vrij Onderzoek'). Interessant artikel, kort en bondig, maar het kon ook in De Moelal. En dat geldt ook voor de meeste andere artikels, een interview met de rektor, vrij onderzoek en kunst (door Willem Elias), het geval De Morgen, de vrouw in kerk en maatschappij (waarin Jesus een soort feminist was die opkwam voor de rechten en waardering van de vrouw), diskriminatie van homoseksuelen en zoals in Moelal nr. 2 een bespreking van het boek 'Was het kristendom een vergissing?' waaruit nogmaals blijkt dat Jesus een psychopathologisch geval was (is dat typisch voor gefeminiseerde mannen?), en hoe zit het met de mensen van nu die al die flauwe lui geloven? Het artikel op de laatste

pagina 'Vrij onderzoek of onderzoek tout court?' zou niet in De Moelal kunnen, misschien als een Ingezonden brief en ingekort tot 20 regels, we krijgen hem voorlopig nog vol zonder te zeveren.

Ik denk dat dit nieuwe tijdschrift overbodig is. Met de huidige goede relaties tussen De Moelal en V.O. kan die eerste fungeren als een discussieruimte over vrij onderzoek, vrijzinnigheid en andere filosofische vraagstukken. Bovendien mogen we de leeshonger van de groep studenten die liefst alleen kursussen leest niet verspreiden door die honger te verspreiden over een gamma vrijwel identieke bladen. En dan hebben we het nog niet gehad over de versnippering van arbeid en geld. De Moelalredaktie kan bevestigen dat er

OWR

De Onderwijsraad (OWR) is een onderdeelje van de Raad van Beheer. Men heeft er dus ook de gewoonte om te vergaderen. De OWR houdt zich evenwel vooral met specifiek 'onderwijskundige' aangelegenheden bezig, soms ook met het examenreglement.

De OWR-vergadering van 13 november laatstleden kreeg, onder zoveel meer natuurlijk, een op het allerlaatste nippertje op de agenda gewrongen punt te verwerken. Het betrof een verzoek van rektor Locouffier om zo snel mogelijk een wijziging aan te brengen in artikel 10 van het examenreglement.

Artikel 10 van dit befaamde reglement voorziet dat er voor postgraduaatstudenten een uitzondering kan gemaakt worden wat het afleggen van examens betreft (al dan niet met tesis). In de praktijk komt het erop neer dat deze groep studenten op de VUB een 1st zit pas in september moet afleggen, en eventueel mag herkansen (te-sissen, weetje!) eind november van datzelfde kalenderjaar.

Zo'n 'late 2st zit' bleek een regeling waar vele werkstudenten dankbaar gebruik van schenen te maken.

Rektor Locouffier stelt nu voor deze 'late 2st zit' voor postgraduaatstudenten af te schaffen, omdat dit voor administratieve problemen zorgt. Een ander hoofd verband met de 'Maystadt-gelden'; dit zijn subsidies die van overheidswege worden toegekend aan de universiteiten voor een welbepaalde groep 'aposteriori subsidieerbare studenten'. De overheid rijkt deze gelden pas uit als ze weet hoeveel studenten het postgraduaatsdiploma behaalden. Vervelend is wel dat ze reeds op 31 oktober de afrekening wil maken. Voor studenten die op een 'late 2st zit' rekenen, ontvangt de VUB dus geen extra subsidies meer (die Maystadt-gelden), of toch niet dit jaar. In cijfers uitgedrukt kost het de unief nu zo'n 5 miljoen. De inhoud van het rektorale besluit om het examenreglement te wijzigen lijkt begrijpelijk. De manier waarop de rektor zijn willeke wil door-drijven is dat echter niet. Een examenreglement wijzig je namelijk niet 'zomaar', als een rektor daar zin in heeft, of toch niet aan de VUB. Studenten hebben hier namelijk toch nog wat te zeggen, leden van het AP -andere dan het rektorale klannetje- ook.

Artikel 51 van het examenreglement vermeldt trouwens expliciet dat het reglement slechts kan gewijzigd worden na consultatie van de fakulteitsraden (waarin om studenten vertegenwoordigd zijn). Wijzigt men artikel 10, out of the blue op een OWR, dan verkracht men ook artikel 51. Of mag men voor 5 miljoen al eens een examenreglement verkrachten?

De OWR besloot van niet. Het verzoek van de rektor zou voor advies langs de verschillende fakulteiten gestuurd worden. Problemen worden ondermeer verwacht in de fakulteit Toegepaste Wetenschappen. De postgraduat 'informatica', 'medische en klinische ingenieurstechniek' en 'veiligheidswetenschappen' lokken daar momenteel veel studenten, mee door de gunstige voorwaarde van een late 2stzittijd. De eliminatie van deze voorwaarde zou beslist studenten kosten, indien aan andere uniefen wel gunstige voorwaarden bestaan. En studenten betekenen subsidies, maar dat wist u al langer. Studenten die toch verkiezen het postgraduaat aan de VUB te volgen, zouden al heel wat vlotter tot een bisjaar gedwongen worden. Zo'n bisjaar is trouwens geïnstitutionaliseerd aan de ULB, de postgraduaatstudent doet er daar praktisch zowiso een jaartje langer over om een bijkomend diploma te behalen dan het geval was aan de VUB. Hij betaalt er dus uiteraard nog een jaartje langer het 18000fr inschrijvingsgeld, en wat waarschijnlijk belangrijker is, hij kan zich alweer een jaartje minder vroeg ten volle in het arbeidsproces werpen. Best het overdenken waard, dit zootje. Ook door studenten. Rijk je tot de fakulteitsraden als je vindt dat jij hier ook wat over te vertellen hebt.

AV.

ZWARE KONKURRENTIESLAG IN KAFETARIA...

In het maken van een tijdschrift véél tijd kruip, vermits er al De Moelal is kan V.O. zijn tijd beter voor wat anders gebruiken. En gaat de Sociale Raad bereid zijn twee tijdschriften te financieren? Het zal voor V.O. moeijlijk zijn om 'Vrij Onderzoek' lang uit zijn eigen reserves te betalen en dan zullen daarvoor SoR-subsidies moeten worden gebruikt.

'Vrij Onderzoek' kan men bekomen door lid te worden van V.O., dan krijgt men het per post ofwel door het gratis mee te nemen in restaurant, gebouwen en het V.O.-lokaal.

BH

Merda vincere scientiam

Een universiteit is iets dat ooit gesticht werd, ULB/VUB dus ook. Zo'n stichtingsdaad kan je elk jaar opnieuw bedenken - dat heet traditie - met kransen, recepties, officiële toespraken, vieringen en zelfs 'pre-vieringen'. Op 19 november ging reeds de 'pre-Verhaegenviering' door. Het traditionele aantal toespraken en recepties bleken daarbij onvermijdelijk, maar dit jaar werden tevens studenten bij de organisatie van het officiële gebeuren betrokken. Studiekring Vrij Onderzoek (VO) viel de eer te beurt de plechtigheid te openen met een studentendebat over vrijzinnigheid en vrij onderzoek.

VO-voorzitter Peter Van Rompaey leidde het hele gebeuren in mét das, en sprak daarbij ongeveer volgende woorden: 152 jaar geleden stichtte de Brusselse vrijmetselaar Theodoor Verhaegen, de Université Libre de Belgique, uit welken schoot onze universiteit, de VUB, zo'n 136 jaar later zou ontspruiten. Volgens Verhaegen moest deze universiteit ondermeer een "tempel der wetenschap" worden waarin "progressistische doktrines" konden gepropageerd worden, dit "met behulp van de rede".

Vloekt deze stichtingsintentie met de welbekende, nu nog in elke VUB-programmabrochure opgenomen stelling van Polcarré of roepen de begrippen 'vrijzinnigheid' en 'vrij onderzoek' vragen op die het debat waard zijn? Beslist! Maar op een pre-Verhaegen middag wordt uiteraard over nog veel meer gepraat.

Een eerste scherpe noot viel bijvoorbeeld al toen Peter Van Rompaey het gemis van enig respect o.v.v. de onlangs overleden ULB/VUB-professor Marcel Liebman op de academische openingszitting aankloeg. Een ogenblik stilte herdacht uiteindelijk deze grote man die als een van de weinigen het principe van het vrij onderzoek werkelijk als serieus nam. Het plotselinge geknik van de -weinig- aanwezige VUB-prominenten kwam op een of andere manier geforceerd over. Veel eminente professoren moeten bij het eerste deel van de viering nog aan de koffie-met-cognac tafel gezeten hebben, zij misten dus het studentendebat over vrij onderzoek, een houding die beslist hypokriet overkwam in het geval van bijvoorbeeld een welbekend dekaan, die steeds aan de studenten te kennen geeft het vrij onderzoek hoog in het vaandel te dragen, maar uiteindelijk pas na het debat in de aula opdoek om het ge-laat aan de heren rektor en voorzitter te tonen. Aan het eigenlijke debat nam een opvallend eenslachtig gezelschap deel (gefelicitieerd jongens van VO, geen enkele dame bij jullie fraaie panel): Luk Van Rompaey (TW), Rolf Lukas (WE), Sumio Yoshimi (GF), Sven Gondry (RG), Alain Isaac (ESP) en Jan Scheers (LW). Er was tevens een moderator en, als het ware, af en toe simultaan vertaler voorzien: Prof. Bert Raes.

Het panel zette eerst een waslijst bezwaren bij de stelling van Polcarré op een rijtje. Zo ontbreken volgens Jan Scheers bij Polcarré enerzijds de vraag naar de funktie van het wetenschappelijke onderzoek, anderzijds reductiekriteria (kritiek) op wat er precies door middel van de wetenschap onderzocht moet worden. De wetenschap staat op deze manier niet ten dienste van de mens, maar louter van een ideologie die er slechts op gericht is op de wetenschappelijke fik-satie en beheersing van de werkelijkheid. Alain

Isaac stelde voor om een dynamisch, methodisch alternatief uit te denken voor de statische, 'negatieve' formulering van Polcarré. Rolf Lukas belichtte het 'fundamentele wetenschappelijke' standpunt. Hij maakte duidelijk dat wetenschappelijk onderzoek in onze maatschappij bepaald en gestuurd worden door de crisis-maatschappij, die slechts bereid is industrieel gericht onderzoek op de universiteiten te financieren.

Een tweede onderdeel van het debat behandelde inderdaad verder de 'relativiteit' en de determinatoren van het (vrij) onderzoek. Duidelijk werd dat er tenminste opvattingverschillen bestaan in verband met vrij onderzoek. Een zekere ontevredenheid met wat VO nu aan de VUB is was bij alle sprekers (in roof of mindere mate) aanwezig. Beslist een aardig initiatief van VO, toch bleef enige formele kritiek op het 'debat' niet uit. Het ging hier immers overduidelijk om een ingekorte en 'heropgevoerde' versie van een vroeger, in beperktere kring gevoerd gesprek tussen enkele van de sprekers en Bert Raes. VO kreeg immers maar 1 uur debat-tijd, moderator Bert Raes deelde die tijdsplanning netjes op tussen de leden van het panel (ieder precies 2 minuten per vraag) en vatte elke kritische uiting van de studenten samen in een door hem geherinterpreteerde versie. De studenten kregen op deze manier helemaal niet de gelegenheid om op elkaars bemerkingen in te gaan. Zij gaven de indruk volledig naast elkaar te praten en onderworpen te zijn aan de interpretatiegrillen van de moderator. Een ongezone situatie om vrij onderzoek op een vrije manier te onderzoeken.

Een meute professoren stond al tijdens het studentendebat van ongeduld buiten het auditorium te trappelen. Zij stroomden QD pas binnen toen rektor Locuffier, voorzitter Corijn en Vrijzinnige Verenigingen voorman Walter Matijts hen vanachter de pultjes in de zaal konden zien zitten. Zelfs Locuffier sprak zijn ongenoegen hierover uit: "U heeft het beste van de dag gemist", begon hij zijn toespraak. Hij liet bovendien zijn officiële, keurig voorbereide speech schieten en pikte min of meer in op de door de studenten reeds besproken tematiek. De uitbouw van een stevig eigen imago, een houding van vrijzinnig humanisme, voor en door profen en studenten, leek zijn voornaamste bekommernis. Voorzitter Corijn overleefde de volledige oprichtings- en bestaansgeschiedenis van een vrije unief in Brussel, en liet uiteraard niet na om, zij het in verdoken termen, hulde te brengen aan "de bron waaraan wij gelaafd werden". Een aantal prominenten schrokken uiteindelijk wakker toen Corijn, bij het einde van zijn betoog, ieder met luide stem een vreugdevolle Sint Verhaegen toewenste. Onder leiding van cultuurbank Willem Elias werd nog een tijdje "kunst in de bibliotheek" gekeken. Daarna receptie, een Clausbezoek, en, hoe raadt u het, alweer een receptie. St. Vé moest nog beginnen.

A&P

"Pupegalle kortevette"

Dat een "pupegalle kortevette" Westvlaams is voor een kruiwagen met mest weet iedereen. Dat de jaarlijkse Verhaegenherdenkingen meestal ge-koppert gaan met veel "kortelette" weet ook iedereen. Athans, vrijwel iedereen. Drie met goede voornemens doordrenkte V.O.'ers begaven zich op 20 november naar het avond-diner op campus Solbosch, georganiseerd door de oudstudentenbond van de U.L.B. Zich verwach-tend aan een stijlvol gebeuren waren zij allerdie op hun paasbest. Groot was hun verwondering toen bleek dat het om een weinig stijlvol massagege-beuren ging: het restaurant van de U.L.B. was vol-gepropt met zo'n duizendtal genodigden, eregenodigden, oud-studenten en een zeer omvangrijke groep U.L.B.-studenten, die net de St.Vé-stoet achter de rug hadden.

Vooral deze laatste maakten het bijzonder bont: na enkele happen van het - overigens uitstekende - koude buffet tot zich genomen te hebben, be-gonnen deze leuke jongens zowaar met de reste-rende inhoud van hun bord in het wilde weg te gooien! Stukken kip, salami, worsten, citroenen, slaatjes, zelfs lege flessen wijn, maakten ballis-tische banen doorheen de verhitte atmosfeer. Het merendeel van de al wat oudere aanwezigen maakte een kwikke dultsprong, teneinde onder tafel enige bescherming te vinden voor de pro-jektielenregen. Onze drie dappere V.O.'ers, bezorgd om de netheid van hun door bekende couturiers ontworpen driedelige pakken, maakten verwarde zigzag-bewegingen in de richting van de uitgang.

Op enkele kilometers van het gebeuren knabbelt een arme immigrant aan een stukje beschimmeld brood.

(pvr)

HOE ONTMASKERT MEN DE MODERNE VRIJDENKER

MEN GEEVE DE TE ONDERZOLKEN
PERSOON EEN FELS WJN EN EEN GO-
BRADEN KIP ZO HJ BEIDE MET VETTE
WINST DOORVERKOOPT AAN EEN ARME
LANDBOUWER UIT FRANS VLAANDEREN,
DAN IS HJ EEN RECHTSCHAPEN FRISTEN.
INDIEN HJ ECHTER ONDER HET ZINGEN VAN
BOERTIGE LIEDEREN DE WJN OPDRINKT EN
MET DE BRAADKIP BEGINT TE GOOIEN,
IS HJ HOOGSTWAARSCHIJNLIJK EEN
RASECHTE VRIJDENKER...

TE UIT VLAMSE VRIJDENKER NUTTEN

Koninklijke Jacht

Zi november was beslist een hoogdag voor de af-deling burgerlijk ingenieur-architect aan de VUB. Prof. krateurs annex uitvinders Van der Meeren en Patfoort stelden er hun revaloriseringsplan-nen van de 'Koninklijke Jacht' voor aan pers en VUB-top. De Koninklijke Jacht is zoveel als het zoutje gebouwen, veldjes en reclameborden tussen de Triomflaan en Waverse Steenweg, plus het aloude 'arsenaal', langs de Louis Schmidlaan.

De VUB krijgt de kans om, met relatief weinig investeringen, de uitgewinterde Koninklijke Jacht nieuw leven in te blazen. Konkreet komt het er op neer een flink deel van de oude, verrotte woningen opnieuw beboubaar te maken, voorna-melijk als als studentenkamers en verblijven voor gastdocenten en personeel. Het voorstel van Prof. Van der Meeren om tevens nieuwe wooneenheden te creëren BOVEN de nu bestaande groothandels-zaken (Colruyt en Berquevoort). Het idee is om een enorm plateau te konstrueren, steunend op een viertal peilers, waarop de nieuwe koten kun-nen worden geplaatst. De handelszaken kunnen op deze manier geopend blijven, maar als zij in de loop der jaren toch besluiten het boeltje te sluiten, bouwt de VUB eenvoudigweg 'naar beneden toe'.

Maar er is nog meer. ONDER de Koninklijke Jacht stutten men op een pracht van een oude gewelfde kelder ('de omvang van een kerker'). De afdeling architectuur stelt nu voor deze ruimte in te richten als een tentoonstellingszaal en mi-niteater. Onderliggende reden is dat men een ingebruik zijnde, 150 jaar oude kelder kan laten klasseren in de daartoe bevoegde koninklijke commissie. Dit betekent: subsidies!

Fijn is dat de inrichtingsplannen voor de kelders grotendeels door studenten werden uitgedacht. Architectuur had NOG meer in petto. In de ateli-ersruimte die zich reeds boven deze kelder be-vindt, zullen nieuwe materialen en technieken worden uitgetoetst, die men bovendien een nieuwe architectonische toepassing wil geven. Deze toepassingen worden uiteraard best eens uitgetoetst. De afdeling architectuur wil daarom het nu vrijstaande terrein op de hoek Triomflaan/Louis Schmidlaan gebruiken als open-lucht-experimentatie-lab. Dhr. Patfoort zal er zich vooral toeleggen op polymeren betrokken uit klei, een volslagen nieuw materiaal waarmee men zeer snel (wooneenheden zou kunnen opbouwen voor een zeer zacht prijsje. Maar zelfs daarvoor moet men wachten op een gewillig gebaar van de VUB-top en vooral, van externe sponsors.

AV.

St. Vé stoet.

Donderdagmiddag 20 november '86 omstreeks 13 uur, verzamelde zich een meute getooid in besmeurde plunje om en bij het BSG-lokaal. Reporter dezer, beschermd met grijze plastic en een geel petje dat ooit nog dienst deed als promotiestunt voor up-to-date meubelen, participeerde eveneens.

Daar begon de stoet dus, een tiental vracht-wagens waarin de studenten netjes opgestapeld lagen, als zijntjes die naar de slachbank ver-trekken. Langs de weg stonden bordjes met 'Amuseert u zonder te klasjen.' Het mocht niet baten, ter hoogte van de Zavel onderging uw reporter reeds dit. Zijn geel petje werd hem affhandig gemaakt en traditioneel beürineerd. Hij werd behandeld met 1 ei, een goede 500 cc ketchup (van een 'goedkoper' merk), een ruime portie fluoride tandpasta, perenstroop, aardbelen-jam, een glas bier, gearneerd met bloem en als toemaatje een torentje slagroom. Men zou beter bordjes met 'Amuseert u zonder overmatig drank-gebruik.' zetten want uw reporter had het geno-gen drie maal het wegvoeren van studenten in komateuze toestand (waarschijnlijk alcohol!) te aanschouwen.

Robert P.

geen taal, geen vriend

Al jaren wijst men van alle kanten op het 'feit' dat de student geen talen meer zou kennen. Zelfs aan de VUB kon men hieraan niet meer voorbijgaan. Reden genoeg voor de Onderwijsraad om een 'Werkgroep Taalonderwijs' in het leven te roepen, die het probleem moest bestuderen.

De werkgroep werd onder leiding gesteld van L&W-prof S. De Vriendt. Men trachtte de taal-achterstand van de student te inventariseren door middel van enquetes. Aan akademici van alle fakulteiten vroeg men welke tekorten zij dachten te 'ervaren' bij de studenten die zij voor zich in de klas kregen. Een gemakkelijker manier om de 'taalonkundigheidsmyste' te bevestigen lijkt haast niet denkbaar, en de werkgroep taalonder-wijs kwam uiteraard tot de konstatatie dat de taalenkennis bij de studenten te wensen overlaat. Zodoende werd voorgesteld de student als deel van zijn studiepakkiet (en dus niet door hem met extra cursussen op te zadelen) taallessen te laten volgen om er daarna ook een examen over af te leggen.

De Onderwijsraad kon zich best in dit voorstel vinden en belaste Prof. Nivette, directeur van het Instituut voor TaalOnderwijs (ITO) van de VUB, met de concrete uitwerking van de voor-stellen van de werkgroep.

Al vlug bleek de beste oplossing, die noch extra kosten voor de VUB, noch studieverzwaring voor de studenten met zich meebracht, diegene te zijn waarbij studenten fakultatief de bestaande ITO-taalkursussen kunnen volgen, maar dan wel bin-nen het studiepakkiet en dus met examen. Als jouw studieprogramma een aantal uren 'keuzevak' voorziet, zou je, in de plaats van de traditionele vakken die jouw fakulteit aanbiedt om deze uren te vullen, net zo goed een taalkursus op het ITO kunnen volgen. Studenten die werkelijk grote tekorten in hun taalkennis vertonen, zouden aan-gespoord worden om voor deze keuzemogelijkheid te opteren.

Zo kunnen er op het ITO nu overvloedig kursussen Engels en Frans gevolgd worden, maar ook minder gekende talen, zoals Chinees, Japans, Arabisch, Deens, Italiaans, Duits, Hebreeuws, Grieks, Spaans en Esperanto staan op het ITO-programma. De student kan dus op een relatief gemakkelijke manier zijn taalenkennis bijshaven

of vergroten zonder extra-uren te kloppen, op voorwaarde dat de fakulteit van de student akkoord gaat met diens voorstel om een talen-kursus in zijn studiepakkiet op te nemen.

De Onderwijsraad vond dit ook een prima idee. Op 13 november keurde zij de plannen officieel goed (de mogelijkheid om zich in te schrijven voor de taalkursussen was reeds aan de student voorgesteld sinds het begin van dit akademie-jaar), en werd er aan de fakulteiten gevraagd de studenten aan te spreken om 1 of meerdere taal-kursussen aan het ITO te volgen.

Een aantal studenten uit de licentie Germaanse filologie en pers- en communicatie-wetenschappen dienden dan ook een aanvraag in om een ITO-kursus als keuzevak te mogen vol-gen, dit onder het motto "liever praktische kennis van een extra taal dan het zoveelste theore-tische speek- en bonnavak". Hierbij ging de be-langstelling vooral uit naar minder 'populaire' talen als Arabisch, Deens, Italiaans en Spaans. In een tijd van toenemende internationalisering leek hen dat geen overbodige luxe. Bovendien werd

het programma van de Germaanse in het afgelo-pen academiejaar zodanig gewijzigd (je kan nu vakken als internationaal en europees recht vol-gen) dat ook het leren van een extra taal binnen het kader van deze opleiding volkomen te ver-antwoorden is.

Het antwoord dat deze gemotiveerde studenten op hun 'aanvraag' kregen, sloeg de studenten echter met verbazing (om niet te zeggen verbij-tering). Hoewel de sekte Germaanse een gunstig advies had gegeven omtrent het volgen van een taalkursus als keuzevak, weigerde de fakulteits-raad, onder leiding van Prof. Els Witte, haar akkoord daartoe te geven.

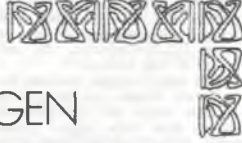
Het gekke is dat alle andere fakulteiten wel ak-kkoord zijn met het voorstel van het ITO, terwijl de Letteren en Wijsbegeerte, die fakulteit die toch het meest met talen begaan zou moeten zijn, haar toestemming weigert te geven. Ze is de mening toegedaan dat licentiestudenten geen keuzevakken op het ITO kunnen volgen omdat de taalkursussen op kandidatuurnivo zouden gedo-keerd worden. Dit is echter een leugen, klinkere-nonsens. De cursussen Spaans en Italiaans voor gevorderden situeren zich zelfs op het niveau van postgraadaat, de cursus Deens is trouwens opgericht als aansluiting bij de cursus 'vergelijkende grammatika van de Scandinavische talen' die in de licentie Germaanse kan gevolgd worden. Ook is er nog het feit dat de fakulteitsraad Letteren en Wijsbegeerte in 1983 al akkoord ging met het voorstel om de taalkursus Hebreeuws als keuze-vak toe te staan. Toen was er echter een ander dekaan aan de macht, Prof. Weyenberg. Men kan zich afvragen waarom de fakulteitsraad van de Letteren en Wijsbegeerte zo'n inkonse-kwente en onbegrijpelijke houding aanneemt. De weigerachtige houding van de fakulteit kan toch niet aan het 'nivo' van de taalleraren te wijten zijn, deze brave mensen behaalden zowaar alle-maal minstens grootste onderscheiding, bovendien worden zij door de fakulteit L&W aangesteld. Moet de verklaring misschien gezocht worden in een persoonlijke vete tussen ITO-directeur prof Nivette en L&W-dekaan Prof. Els Witte? Als dit zo is, beste Els, probeer dan alsnog de belang-en van de studenten te laten primeren op je ranku-nes tegenover bepaalde personen. Je bewijst er niemand een dienst mee.

Phil en Jill van de Assimil

GEEN TALEN, GEEN VRIJHEID

'UN OPERA QUI PASSE'

6X KEERLS

MUZIEK

LEZINGEN

JOHAN THIELEMANS

Sinds de laatste jaren kent de opera een hernieuwde belangstelling bij de muziek- en theaterliefhebbers. Dankzij de televisie is de opera eveneens buiten de grenzen van de schouwburg getreden en bereikt steeds meer een groter publiek. Grote filmproducties worden opgezet om bekende klassiekers te verfilmen. De operasfeer hangt overal in de lucht.

Nu kunnen er vragen gesteld worden. Kan men dit fenomeen verklaren? Op welke wijze kan de opera belangrijk worden voor ons? Wat wordt er overgedragen met zulke muzikale aktes en gezongen dialogen? Waartoe is een opera in staat?

Johan Thielemans, operakritikus bij "Etcetera" en presentator van het kunstprogramma "Eiland", komt praten over dit merkwaardig fenomeen. Een boeiende introductie om voor de opera op een nieuwe wijze gesensibiliseerd te worden. De lezing wordt geïllustreerd met videofragmenten van operacaptaties.

Op dinsdag 2 december '86 - 18u
Aula V.U.B., Aud. Q
toegang gratis

ANDRÉ LAPORTE

Eén van de hoofdproblemen voor de toekomst van de opera is het aspect van zijn creatie. Er worden vandaag zeer weinig nieuwe opera's geschreven en opgevoerd. Dit heeft zeker en vast te maken met de hoge produktiekosten die zo'n opdracht (van een theater-direkteur naar een komponist/librettist) vereist. Maar misschien heeft het ook iets te maken met het feit dat onze "epoque" niet meer gunstig zou zijn voor nieuwe opera's. De opera kende in de 19de eeuw een ongevenaard hoogtepunt en misschien is de 20ste eeuw de repercussie hiervan aan het verwerken.

André Laporte is komponist. Hij kreeg van de Munt de opdracht een opera te schrijven. Hij inspireerde zich op "Das Schloss" van Kafka. De wereldpremière gaat door op 16 december in de Muntschouwburg. Naar aanleiding hiervan hebben wij André Laporte uitgenodigd om te komen praten over het probleem van de creatie en de oplossingen die hij hiervoor te bieden heeft.

Op woensdag 3 december '86 - 18u
Aula V.U.B., Aud. Q
toegang gratis

VIDEO EN OPERA

Reeks video-captaties van belangrijke opera-voorstellingen.

Ma. 1/12:
"LA TRAGÉDIE DE CARMEN" Bizet/Peter Brook
"LES CONTES D'HOFFMAN" Hoffenbach/Brian Large

Di. 2/12:
"LUCIO SILLA" Mozart/Patrice Chereau

Woe. 3/12:
"LA PASSION DE GILLES" P. Boesmans/
D. Mesguich
(ter vervanging v. "Der Fliegende Holländer")
"LE NOZZE DI FIGARO" Mozart/C. von
Dohnany, W. Decher

Do. 4/12:
"COSI FAN TUTTE" Mozart/Luc Bondy
"LA CLEMENZA DI TITTO" Mozart/K.E.Herrmann

Vrij. 5/12:
"DAS REINGOLD" R. Wagner/P. Chéreau
(ter vervanging van "Boris Godoenov")
"ITHAKA" Otto Ketting/Franz Marjnen

In het Kulturkaffee vanaf 14u
Toegang gratis

NIEUW ENSEMBLE RAAMTHEATER
LUC PHILIPS SPEELT
"DE TUINMAN VAN DE KONING"

Walter VAN DEN BROECK bewerkte speciaal voor het Raamtheater een fragment uit zijn roman "Het Beleg van Laken", wat resulteerde in het stuk "De tuinman van de koning" - geregisseerd door Walter TILLEMANS.

De titelrol wordt gespeeld door Luc PHILIPS. De tuinman, Pol Mallants is al in dienst van de koning sinds 1929 en kent de geschiedenis van het vorstenhuis dus zeer goed. Vanuit zijn standpunt en in een olijk Olens dialect geeft hij zijn visie op alle "komische" en "dramatische" toestanden, die België de laatste vijftig jaar kende. De Kongo-zaak, de koningswestie, de schoolstrijd... het wordt allemaal uit de doeken gedaan, maar dan wel op een bijzonder pittige en humoristische manier. Herbeleven van onze geschiedenislessen, maar dan toch zeker niet op een schoolse wijze.

Op donderdag 11 december '86 - 20u30
Aula V.U.B., Aud. QA
Inkom: 150fr, 200fr.

m.m.v.: O.S.B., H.V.V. Campus, H.V.V. Woluwe
en V.O. en Volksontwikkeling

TICKET-SHOP

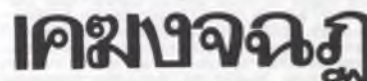
-Op de Dienst Cultuur (gebouw Y' - naast Kulturkaffee) kan je kaarten kopen voor volgende manifestaties in de Ancienne Belgique - dec. '86:

Do. 4/12:
YOUP VAN 'T HEK!
"Tunnel zonder vluchtstrook"
Scherp kabaret, Grote Zaal, 20u30, 250/200fr.

Zo. 7/12:
THE FEELIES
Voorprogramma: Zorkas,
Grote Zaal, 20u, 350/300fr.

Ma. 8/12:
ONE FOR THE ROAD PART I
Commander Cody - Joe Ely
Dubbelconcert, Grote Zaal, 20u, 350/300fr.

Zo. 21/12:
THE EMPIRE RECORDS X-MAS SHOW!
Met Thee Mighty Caesars, The Delmonas, The Gruff Men en DJ Sexton Ming.
Bar & Ballroom, 20u, 300/250fr.

KLOOT PER W EN AXEL

Speed rock. Motorhead achterna. De boulevard op en af aan 180km/u. Een live spektakel niet alleen om te horen, vooral om te zien. Franky goes to Hollywood is going the hard way naar de top. Duidelijk iets voor de gitaarfreaks en solobesten op hoge hakken. Travestie met zes snaren op een Gold Wing. Gekontroleerde kracht, Boll d'Or, Vorst is net iets te groot en ik vrees dat het Kulturkaffee net iets te klein zal zijn. Multimediaal spektakel:

Op woensdag 10 december '86 - 21u
Kulturkaffee V.U.B.
Toegang gratis

BIGMAZ : CREOOLSE JAZZ
GEVOLGD DOOR FUIF!

Als je op vrijdag 12 december passeert langs het Kulturkaffee, dan zal je niet kunnen ontkomen aan bepaalde klanken en ritmes die je oor-orgaan treffen. BIGMAZ brengt er Creoolse Jazz! Het gaat om een 10-koppige-groep, waarvan de naam "BIGMAZ" - afgeleid is van BIGUINE en MAZURKA - 2 muziekgenres die hun oorsprong vinden in de Franse Antillen. Deze oorspronkelijke muziekritmes zijn echter niet onaangetast gebleven door een zekere modernisering. Buitenlandse invloeden: jazz, jazz-rock, soul, funk... lieten zich gelden. Moderne instrumenten (bv. elektrische bassen) werden toegevoegd aan het traditionele (zang, fluit...). Dit alles leidde tot de (weder)geboorte van de moderne muziek op de Antillen. BIGMAZ liet zich niet onbetuigd bij deze evolutie en bracht de moderne Antillese muziek tot over de grenzen, met o.m. optredens in N-Frankrijk en in België.

En nu is het dus de beurt aan Brussel, aan ons aller Kulturkaffee. Trek je schoenen uit! Laat het ritme door je lijf stromen! want de moderne Biguine is een niet te weigeren uitnodiging om te dansen: Bigmaz voor jazz- en dansfans!

Voor zij die niet meer te houden zijn: na het BIGMAZ-optreden kan je gewoon verder "deinen" op de uitsluitend Afrikaanse muziek van een aansluitende fuif.

Op vrijdag 12 december '86 - 20u30
Kulturkaffee V.U.B.
Inkom: 50fr (ISAVUB-leden)
80fr (studenten)
120fr (niet-studenten)

i.s.m.: International Student Organisation
(ISAVUB)

OPERA
VOORSTELLINGEN

"LO SPEZIALE"

Wat is een opera?

Het is een theatrale gebeurtenis waarbij de aktes van de personages uit de muziek ontstaan en de gevoelens, de affekten bezongen worden. Elke opera drijft op affekten die door de muziek en de zang voorgesteld worden. De muziek, de zang geven onmiddellijk toegang tot de diepste emoties.

"Lo Speziale" (De Apotheker) van Joseph Haydn (1768) naar een toneelstuk van Goldoni is zo'n opera (een kameropera om precies te zijn) die bedoeld is als een "dilettevol solistico", een vrolijke excitatie. Geschreven midden in de 18de eeuw bezit deze opera alle vernuftige ingrediënten van een buffa-opera die niemand onberoerd laat.

De apotheker Sempronio heeft een aangenomen dochter, Grilletta en een hulpjongen Mengone die op haar verliefd is. Een klant, Volpino, dingt eveneens naar haar hand. Sempronio laat al deze drukte rond Grilletta niet zomaar toe, daar hij op zijn beurt plannen heeft om met haar te huwen. De opera stelt de verschillende strategieën voor die de drie mannen ontwikkelen. Hetgeen van gewone list tot verschillende verkleedpartijen zal leiden. Drijvend op de barokke lichtheid van de Italiaanse taal, staat het opzet van deze opera heel dicht bij wat Roland Barthes "de taal der verliefden" noemde.

Met: Rosa Brandao, Reiko Nagahata
Ludwig Van Gijsegem, Erwin Rosas-Diaz
Regie: Marie-Stephane Blanchard, Jos Verlinden
Orkest o.l.v. Xavier Rivera

Dekors: Michel Linthout
Licht: Jan Timmerman
Kostuums: Daniëlle Borremans

Op woensdag 3 december '86 - 20u30
Aula V.U.B., Aud. QA
Inkom: 150fr, 200fr

m.m.v.: Jeugd en Muziek Brussel,
Soc.-Culturele Raad Oudergem,
Volksontwikkeling

6 Sinterclaus

Heilig man 17 dagen te vroeg gesignaleerd

Evenwel zonder mijter en staf bracht Hugo Claus ons een persoonlijke keuze uit zijn gedichtenoeuvre. Alhoewel hij uiterst gevat antwoordde op de stupide vragen die het publiek op hem mocht afvuren, is Claus geen entertainer. Dit neemt niet weg dat de man een zeer beklemmende versie ten beste gaf van zijn cyclus ter nagedachtenis van H.C.Pernath. Geflankeerd door zijn onvermijdelijke impressario (Guido Lauwaert) was een interview met Claus moeilijk te versieren. Maar zoals je weet valt uiteindelijk iedereen voor ons, zo ook de schrijver die toch geen reputatie van babelclaus heeft. Een relaas van een boeiende avond (vragen uit het publiek + persoonlijk gesprek).

vraag:Wat vond je van deze avond?
Claus:Wel, vooreerst vond ik dat er een aandachtig publiek aanwezig was...alhoewel er ook imbecielen tussen zaten...
vraag:Werkte dit dan niet frustrerend?
Claus:Neen...toen ik naar een universaliteit als deze kwam, dacht ik om toch wat intelligentere vragen te horen...mensen die vragen welke kleur van onderbroek je draagt!

vraag:Wat drijft je er dan toe je sprekend tot het publiek te richten? Het welwillendheid voor het publiek? Is het uit sympathie voor Guido Lauwaert en zijn Suite Flamande of is het om je als schrijver te demystificeren?

Claus:Ja, ik dacht: dat klinkt een beetje beschuldigend, maar ik doe het uiterst zelden en ik heb er ook niet -zoals je al gemerkt hebt- niet het minste talent voor. Ik kan het niet, maar ik denk dat een enkele keer, als je al maar door concentreerd op wat je schrijft, dan kom je fataal in een bepaalde isolatie terecht. Je ontmoet wel een paar vrienden die als je zopas een boek geschreven hebt en die zeggen dan "God, je hebt een nieuw boek hé, wat een prachtige omslag!". Veel meer hoor je dan niet, maar een enkele keer denk ik: ik moet mij richten tot de lezer; maar dat is natuurlijk ook weer een droombeeld want ik verwacht ook niet zo heel veel van dit gebaar dat ik hier zit...het is een soort oefening en ik vind het ultieme leerzaam. Maar ik heb het heel zelden gedaan, misschien 4 keer in de 40 jaar dat ik schrijf ben en ja, het is een soort expressivisme en tegelijkertijd is het ook een hoopeloze poging om wat ik schrijf, daar ook wat commentaar bij te geven en ik merk heel goed dat het eigenlijk nergens op slaat; maar ik vind het een hele vriendelijke ervaring. Daarenboven is het voldoende als ik drie mensen van de hele audientie...neen, hoe zeg je dat: publiek...kan bereiken; dat is al ruim voldoende.

vraag:Wanneer men de kritieken over je werken leest, dan valt het op dat je erg uiteenlopend wordt geïnterpreteerd.

Claus:Ja kijk, het zou erg zijn dat iedereen het goed zou vinden wat ik schrijf. Er zijn gelijken -niet heel veel- en zij vinden elkaar. Dante, Shakespeare en Sophocles hebben ook niet allemaal goede werken geschreven. Ik schrijf niet voor iedereen. Dit zou ook niet goed zijn.

vraag:Je wil dus in een zekere marginaliteit blijven?
Claus:Dit is geen kwestie van marginaliteit. Dat is een cliché: de schrijver als tegenstander van de maatschappij. Neen, het is het schrijven L.v.m. de ontvreemding met de maatschappij.

Knack.

vraag:Wat denk je over de drukfouten die voorkomen in de sonnetten die als bijlage in Knack zijn verschenen?

Claus:Daar denk ik het allerbeste over, omdat... Kijk, ik ben zo gewend met volmaaktheid om te gaan dat ik denk dat ik af en toe voor moet geven voor mensen die willen witten. Zoals bv. een heel mooie vrouw, vlak voor ze uitgaat zich perfect aankleedt, tot in de minste details en dan gaat ze voor de spiegel staan en dan huilt ze een paar dingetjes weg om die volmaaktheid te verbreken. Dat is mijn bedoeling geweest... Maar je hebt gelijk, het is schandelijk.

Imbeciele kritici.

vraag:In het interview in Knack, dat de sonnetten begeleidt, worden er door jou een aantal visies of engagementen op de relatie met het publiek, op de vijft die het schrijven veronderstelt, geopperd. Ik was letwat beklemd en meer bepaald in die zin dat literair theoretisch daar zoveel zinnigs gezegd werd over precies die moeilijkheden t.a.v. het publiek, dat toch, en dan aan de andere kant, niet altijd kunnen overkomen, zowel van de twee zijden, dat de vraag voor mij opdoek? "Wat kan iemand die dat kan zeggen en stellen, verwachten van literaire kritiek?", iemand die anders in al die interviews gemakkelijker dan de collega-schrijvers een veeg uit de pan krijgt? **Claus:**Ja, de vraag is "Wat vindt u van de kritiek?"

Maar mijn dank dat u het zo elegant geformuleerd heeft. Met het risico dat ik mezelf als een monomane gek herhaal, geef ik het vrij eenvoudige voorbeeld van een boek, wat ik gepubliceerd heb met gedichten... 365 gedichten. Eén voor elke dag met het jaar en daar heb ik een aantal jaren over gedaan én toen het boek verscheen bij een vrij behoorlijke uitgeverij, De Bezige Blij in Amsterdam, werden er een reconstitutieolagen gestuurd van praktisch alle kranten, tijdschriften, literaire tijdschriften e.a. Na 2 maanden kreeg ik als respons van het boek 3 recensies, waaronder dan nog de

beste was in het NRC-handelsblad en daar waren, dat heb ik al eerder verteld, het spijt me dat ik het herhaal, ik doe het toch maar, het was iets van ongeveer 60 regels, 40 regels daarvan waren er gewijd aan het fenomeen van het knittel-vers, waarvan ik me bedien, en de drie laatste regels waren citaten uit het boek. Dat is dan bij die krant die zich zegeregt tot de elite rekent. Hoe kan ik anders het gevoel van totale machteloosheid en moedeloosheid verkrijgen als je denkt... In mijn meer wilde momenten denk ik: God, het is toch een kadootje wat ik aan mensen doe. Ze kunnen per dag een gedicht lezen, 365. En als reactie krijg ik dan 3 recensies. Dan lijkt mij de vraag "Wat vindt u van de kritiek?" bijna overbodig. Wat moet je daar nog mee? Men heeft mij vroeger de eer gedaan van het boek "Het verdriet van België" zeer welwillend te bejegenen. Maar als ik dan ietsje kritisch nalees wat daarover verteld wordt, dan is het over het algemeen... Er zijn recensies die 3 dagen na verschijning gekomen zijn omdat iedereen er als eerste wil bij zijn. Dan vertelt men het verhaal ongeveer, men situeert het in het kader waarin het boek zich afspeelt, men vertelt vanalles over de houdingen van de Vlamingen tegenover de Duitsers én dat er ook nog een jongetje daar rondloopt. Dan besluit men met de waarderung over het boek, zoets van "Ja, daar moeten we zeker op terug komen" of "De plaats ontbreekt om om hier verder op in te gaan". Nu is de situatie zo, dat men er nooit meer over terug komt. Misschien dat een of andere vijfjarige doktorandus van uw universiteit zich daar ooit zal over buigen en dat ik de geheimen van het boek eindelijk zal ontsluiten. Maar kritiek is vrijwel onbestaande. Het is vervangen door een vorm van recenseren. Het is vervangen door het weergeven van de sensaties die de recensent overvalt. Het gaat over zijn reacties tegenover het boek. Het gaat over zijn voorkeuren. Het gaat over de manier waarop hij het boek heeft ondergaan, op de persoonlijke manier en dat is 't tegenovergestelde van de kritiek... Je voorkeuren verheffen tot normen, is een kenmerk van imbeciliteit; dat is wat nu alom heerst.

vraag:Ja maar, er zijn toch de ernstige pogingen van bepaalde recensenten?
Claus:Luister, het behaagt me natuurlijk om eerder de "chikananen" dan die paar te eren die mij wel goed begrijpen. Neen, het is... we hebben het nu over de scala, het hele landschap van de kritiek en dat is een barre woestijn. Maar dat, dat vind ik allemaal niet zo erg hoor, dat hoort erbij. Dat heeft men hele levend begeleid: ik heb altijd gehoord dat -ja, nu goed kijk, wat hij nu schrijft moet totaal floppen vergeleken bij wat hij 2 jaar geleden schreef- als je dan kijkt wat je 2 jaar geleden schreven, dan was het -dat lijkt ook niets- en -dat is veel minder dan het vorige...-

Nogmaals, ik beklag me daar niet over. Het is goed voor de prikkeling. Neen, ik wil eigenlijk de lezer, en nu weet ik dat dit een zeer gevaarlijk standpunt is, maar hij is ook een slaaf van zijn voorkeur en van zijn normen. Het is aanzienlijk stimulerend om van mensen te horen, vnl. in brieven enzo, waarom ze het mooi vinden. De meeste kritici hanteren een heel steil waarden die zich niet richt op het enkelvoudige van een boek. Een boek dat de moeite loont, heeft zijn eigen weten, heeft zijn eigen vormen. Over het algemeen kunnen de professionele mannen van de kritiek niet denken in iets anders dan in schema's waar ze een boek moeten in onderbrengen. Dus, het vereist een zeer grote aandacht, een energie, een intelligentie om per object precies die wetten te ontdekken die dat boek zichzelf gesteld heeft. Uit een boek of uit literatuur die de moeite waard is... dat is een niemandsland met zijn eigen wetten. Je moet bereid zijn om die wetten te respecteren, om daarin door te dringen. Die wetten veranderen per object.

CLAUstrofobie in de film.

vraag:In een interview met Hein de Belder van De Standaard (18 maart '83) zeg je "Ik deug alleen maar voor te schrijven". Betekent dit dat je de kritieken op je films, o.a. op "De Leeuw van Vlaanderen" beaamt of betekent dit dat je in de rol van schrijver het beste voelt?
Claus:Een schrijver kan zich niet goed voelen. De kritiek hadden gelijk over "De Leeuw van Vlaanderen". Het was inderdaad een catastrofe. **vraag:**Hoe kwam dit? Financier?
Claus:Niet alleen: wanneer je 100 ruiters + paarden vraagt en er komen uiteindelijk 3 paarden en een kar opdagen... Wat doe je dan? Dan doe je het met die ene kar en die drie paarden.

vraag:Had je dan als regisseur niet alles in handen?
Claus:Dat is een lieve opmerking, maar dat vind ik nu echt naïef. Bij een script heb je niet alle verantwoordelijkheid...

vraag:Is het waar dat je in 1987 met de opnamen van "Het verlangen" begint?

Claus:De dag dat ik op het plateau zit, achter de camera en "Akte!" kan roepen, geloof ik het.

vraag:Voel je je schrijver of dichter?

Claus:Ik vrees dat alle antwoorden zullen zeggen: "Ik weet het niet".

Ik begrijp de tegenstelling niet tussen een schrijver en een dichter. Ik geloof dat het Duitse woord "Dichter", wat tegelijkertijd alle romanschrijvers, toneelschrijvers, filosofen en lyric omvat, dat dit misschien veel duidelijker verklaart wat ik vind dat een schrijver moet zijn. Dus, er is voor mij geen tegenstelling tussen een schrijver en een dichter. Maar misschien is het interessant om te weten waarom je eigenlijk die tegenstelling tussen schrijver en dichter plaatst. Is de schrijver dan de journalist, de romanschrijver, diegene die woorden aan elkaar rijgt zonder zin en is de dichter dan die hele precieze manierist die in principe een moelere vorm bedrijft dan de andere?... Elk gedicht van mij is een verhaal. Alleen heb ik het toevallig niet in proza geschreven. Het circelt altijd rond een incident of een anekdote, een feitje. Je hebt schrijvers die een heel eigen denkwereld hebben die zich richt op de maatschappij, op zichzelf en die illustreren dat dan ofwel met proza ofwel met poëzie. Bij mij gaat het een beetje de andere kant op, ik probeer eerst een gedicht te maken en dat is hetgeen wat ik wil vertellen. Het glijdt daarheen. Een vrij groot onderscheid, wat de methode betreft.

vraag:"Het verdriet van België". Heb je het beeld dat je opgehangen hebt van de hele periode in dat boek beschreven/gesuggereerd, heb je zoveel mogelijk geprobeerd om dat allemaal te reconstrueren zoals je dat zelf als kind en jongeling ervaren hebt of heb je dat zoveel mogelijk beschreven als de man die je was vele jaren later, of is het een beetje een mengeling van het uiterst subjectieve van nu en misschien het klein beetje objectieve wat we daar allemaal over weten, wat het eigenlijk geweest is.

Claus:Ja... eigenlijk kan ik mij niet meer herinneren hoe ik was. Als ik dat probeer: proberen denken in de termen, met de gevoelens en de beelden die ik had als kind, dan lukt me dat nooit meer. Want daar is ondertussen, door de tijd zoveel modder en slijb overgekomen dat ik die originele ervaring nooit meer kan hanteren. Dus zo'n onderneming, omdat te doen...ja, dat zou onzinnig zijn. Afgezien van de wenselijkheid daarvan, waarom zou ik - ja, waarom zou ik dat doen? Dus het is een fataal iets dat beladen is met de ervaringen van al die jaren die er tussen liggen. Niettegenstaande dat, heb ik geprobeerd mijn cynische en aangetaste ziel toch een beetje opzij te zetten, om...proberen het kind of de puber in mij, wat ik toen was aan te spreken. Dat is natuurlijk een ander kind, een andere puber. Maar het is wel een wisselwerking tussen wat ik in mijn, ja in mijn meer koude momenten denk en wat ik projecteer als komende van het kind in mij. Dus dat is een soort balans. Nu, ging het mij ook niet om de rekonstitutie van die wereld als zodanig, het was een kader waarin het boek zich afspeelde, de ware elementen liggen anders. Het is zoals je zei, een mengsel van de twee en dat wisselt. Op bepaalde pagina's is duidelijk de puber aan het woord en heel listig verborgen -3 pagina's verder- zijn er pagina's die alleen maar geschreven zijn door iemand die een beetje het klappen van de zweep kent. De derde oplossing die je opgaf is de meest logische, vrees ik.

vraag:Ik zou graag willen weten wanneer je schrijft, in welke gemoedstoestand je bent? Gaan er een hele boel gedachten door je heen: onder de douche? als je niet kan slapen? Zeg je dan bij jezelf: nou dat moet ik even opschrijven, daar kan dat schrijvers er niet toe gedwongen kunnen worden te schrijven, alle dagen van 8 tot 5. Is dat ook zo bij jou?

vraag:Oh, dan heb je dat gehoord van een slechte schrijver. Ik denk dat je wel jezelf kan bedwingen tot schrijven. Het grote cliché is dat je niet moet wachten tot de inspiratie komt en dat is inderdaad zo. Als ik zou wachten tot ik werkelijk iets aangevluisd krijg uit hogere of lagere sferen, dan lag ik nu nog in bed. Ik denk dat je als schrijver de meeste ambitie hebt -wat ik dus heb- die een beetje onzinnige ambitie om een...vreselijk woord: een oeuvre op te bouwen- en je schrijft met afstandelijkheid, kilte en bijna... ja, onbetrokkenheid. Er is zo'n een chaos, zo'n grote emotie in de man of vrouw die zich aan het schrijven zet en die probeert uit te drukken

CLAUS: WEERAL DE BESTE

wat hem of haar bezig houdt, dat daar de grootste behoeftigheid vereist is. Dat moet met een heel grote afstandelijkheid bekeken worden. Als het een goede schrijver is dan zal het charme en de kracht van zijn poëzie of proza daarin bestaan dat de emotie zich desalniettemin, niettegenstaande dat die doordringt in een vorm die niet emotioneel is. Dus als je zegt wanneer schrijf je?...ik zorg dat ik per dag een aantal pagina's heb en over het algemeen staat dat vol met nonsens. Voor mij is het belangrijke -nu spreek ik nogmaals uitsluitend als een enkelvoudig persoon- er zijn geen regels, er zijn geen normen daarvoor. Wat mijn techniek betreft: ik schrijf gewoon per dag zoveel pagina's en dan krak ik er vol met de grootst mogelijke onzin. Dan pas komt de tweede versie waarop ik dat probeer te controleren. Dan komt er een derde versie en dat zou dan zo'n beetje de neerslag moeten zijn van die twee vorige. Maar de hoofdzaak is dat je vooral niet zit te wachten tot de emotie die je voelt of die je wil uitdrukken, die als magisch zou samen komen met een emotie die op papier zou ontstaan. Dat is teveel gevraagd.

vraag:Een laatste vraagje: ga je nog terugkomen na hier vanavond met zo'n vreemd publiek gekonfronteerd te zijn?

Claus:Ik doe zo'n dingen als vanavond vrij zelden. Ik plaats al die dingen, die dagen bijkom, dan zit ik weer goed voor enkele jaren...Maar ik doe het graag.

NAWOORD.

Na afloop van Claus hoorde je her en der groepjes mensen praten over de avond. Een "bof,bof... zozo" verkreeg je als je vroeg hoe ze de avond vonden. Geen "zozo" omwille van Claus. Claus was behoorlijk, volgens sommigen zelfs goed. Deze gematigde appreciatie kwam er niet alleen door de stupide vragen die Claus werden gesteld, maar ook door de niet zo gelukte "vlotte aanpak" rond deze schrijver. Hugo Claus werd geflankeerd door G. Lauwaert (?), Willem Elias (Dienst Cultuur) en de Belgische tricolor. Deze probeerden van Claus een ietsje teveel het show-nummer te maken. Een nummer one. Een treffend voorbeeldje in verband hiermee is het volgende: Guido Lauwaert zorgde ervoor (en dit met heel veel aandacht) dat de eerste rij stoelen recht voor Claus, bezet werden door lieflijk vrouwelijk schoon. Een kwestie van... aangenaamheid?! Er werden vragen gesteld die op zijn minst vreemd, verdacht leken. Hierop volgden antwoorden en reacties van dezelfde aard en dit zowel van de schrijver als van het talrijk opgekomen publiek. Een publiek dat om de haverklap applaudisseerde, lachte en schulmbekke van sensatie wanneer er een letwat "minder diskrete" vraag werd gesteld.

We probeerden eventjes de sfeer te schetsen van het avondje Claus. Willem Elias was diegene die met de mikro heel de aula afdeelde om "interessante vragenstellers" te helpen.

Publiek: Uw eerste liefdeservaring...(gelach)...
Claus: Wel... in een of ander berucht moment van verbijstering dacht ik, toen ik hierkwam, dat wij het over literatuur zouden hebben...(gelach)...
Publiek: Niet dat ik dat niet wil vertellen hoor ik wil je dat best vertellen...(applaus)...à tête reposée met z'n tweetjes...(gelach)...Maar ik ben niet zo goed in het publiek verkondigen van wat ik verden en hoe mijn vrouw zich gedraagt...(applaus)...

Publiek: (In het plat Antwerps): Mag ik een vuurke van u hebben, want als gij moogt smoren mag ik ook smoren...(gelach)...

Claus: Ik moet u heel eerlijk zeggen dat ik u niet verstaan heb...(gelach)...

Publiek: (Zelfde man, maar nu wat Nederlandser): Of ik een vuurtje van u mag, want u rookt en ik zou ook willen roken...(gezucht)...(gemompel)...(gelach)...

Claus: Ik...ik rook niet...Mijnheer vroeg waarom ik rook?...Wat vroeg hij nou?...(stille)...Het spijt me, maar ik ben een beetje sentel aan het worden en ik hoor niet goed...(gelach)...

W. Elias: Hij vroeg een vuurtje.

Claus: Een vuurtje?

W. Elias: Een vuurtje.

Claus: (vragend aan Elias): Maar bent u daar dan niet voor?...(gelach)...

W. Elias: Er mogen ook minder brandende vragen gesteld worden...(gelach)...

Claus: Ja, ik wist dat de kwaliteit van deze universaliteit heel hoog lag...(gelach)...(algemeen applaus)...

Mik, Peter S., W.S., Gut.

Heel lang geleden alweer lanceerde DM het idee om een reeks interviews te maken met fakultaire kringen. Enkel de Polytechnische Kring, de vereniging van de studenten toegepaste wetenschappen gaf ons reeds te kennen op dat verzoek te willen ingaan. De Polytechnische Kring, kortweg PK is zuiver fakultair, en onthoudt zich dus van alle politieke standpunten, maar doet wel heel andere zaken. Wat precies verneemt u van praeses 'Dimi' Wittewrongel, 4^e jaarsstudent toegepaste wetenschappen.

DM: Wat en wie is PK ?

PK: PK is een vereniging die alle studenten burgerlijk ingenieur groepeerd. Op dit ogenblik tellen we ongeveer 400 leden.

DM: Wat is eigenlijk het doel van PK ?

PK: We organiseren activiteiten voor de studenten burgerlijk ingenieur, en we verlenen hen bepaalde diensten.

DM: Is er een bepaalde voorkeur in het activiteitenaanbod ?

PK: We draaien films; enerzijds gewoon de commerciële films, zoals elke kring dat op de VUB doet, anderzijds organiseren we een week van de polytechnische film, in gebouw K. Het zijn films over technische onderwerpen : hoe je olie moet boren, auto's maakt,...

Dan is er ook ons jaarlijks bal, niet zo sjiek als bij de Rechten, maar wel fakulteitsgericht, er komen veel assistenten en profs op af.

We hebben nog andere grote activiteiten, o.m. Spel zonder Grenzen, TD's, de doop, deelname aan St.-Vé en aan de massa-TD, kantussen en een zoektocht door Brussel voor de 1° Jaars.

In samenwerking met de Vereniging van Ingenieurs uit Brussel richten wij een industriedag in. Een aantal bedrijven komen hier heen, houden een soort pre-sollicitatiegesprek. Op die manier kunnen contacten gelegd worden tussen de laatste jaarsstudenten en de industrie.

Ook heel belangrijk is onze kursusedienst.

DM: Ik stel voor dat we het over de kursusedienst later nog zullen hebben.

Het is reeds duidelijk dat jullie niet alleen studentikoze activiteiten organiseren.

PK: 30% is studentikoos, de rest is eerder seculier.

DM: Wat vind je trouwens van studentikozeit ?

PK: Ik vind dat die in stand moet worden gehouden. De studentikoze gees op de VUB zet zich nog altijd op tegen de bourgeoisie, het katholicisme, ... zonder uit het oog te verliezen dat er nog altijd aan Vrij Onderzoek moet worden gedaan.

DM: De studentikozeit lijkt inderdaad nog levend in de fakulteit toegepaste wetenschappen. Hoeveel 1° jaarsstudenten lieten zich trouwens dopen ?

PK: Zo'n 70 van de 110 nieuw ingeschreven studenten.

DM: Waaraan dank je dit succes ?

PK: Financieel gezien staan we misschien een beetje sterker dan de rest, op bepaalde gebieden kunnen we ons daarom meer permitteren.

DM: Zoals de PK-zaal ? Andere kringen zouden dat financieel niet aankunnen ?

PK: Het VRG en de GK staan misschien wel financieel sterk genoeg, maar zij beschikken blijkbaar niet over voldoende mensen die zich voor zulke zaken willen inzetten.

DM: In tegenstelling tot wat de meeste mensen wel schrijven te denken hebben jullie de PK-zaal niet gekocht. Jullie hebben ze wel op eigen kosten tot doopzaal omgebouwd. Is deze PK-zaal uiteindelijk winstgevend ?

PK: Nee, we scheuren onze broek eraan. Als men dat niet gelooft, mogen ze alle documenten en rekeningen zien, dan zullen ze wel begrijpen hoeveel geld in die zaal zit.

DM: Een andere realisatie van PK waar veel kringen naar schijnen op te kijken is jullie kursusedienst. Kan je daar nog wat meer over vertellen ?

PK: We hanteerden dit jaar een 'zachte pak'. We hebben de nieuwe studenten eerst 'rustig' uitgelegd wat het PK allemaal is; wat onze bedoelingen zijn. De tweede keer hebben we ze dan 'studentikoos' aangepakt. Maar het eerste contact met ons schijnt toch de meeste indruk gemaakt te hebben.

DM: Hoe groot is het PK-bestuur zelf ?

PK: Voor het ogenblik telt het ongeveer 18 man, iedereen heeft zo zijn eigen verantwoordelijkheid, maar we werken bijvoorbeeld wel allemaal samen als de doop in mekaar moet worden gestoken.

DM: PK heeft ook de naam een 'rijke' kring te zijn...

PK: De kursusedienst is er gekomen door hard werk van mensen uit vroegere besturen. Zij investeerden veel tijd in het maken van kursussen, ook veel geld voor de aankoop van een stencil- en een inbrandmachine. Nu nog zitten er mensen een stuk van hun vakantie te typen aan nieuwe kursussen. Dat moet dan ook nog allemaal afgedraaid en in elkaar gestoken worden.

DM: Indrukwekkend. Heb je nog een laatste opmerking ?

PK: Ja, ik wil graag de groeten doen aan mijn ma en pa.

AVD

"Het denken mag zich nooit onderwerpen aan een dogma, noch aan een partij, noch aan een hartstocht, noch aan een belang, noch aan een vooroordeel, noch aan schommelingen van de temperatuur, noch aan om het even wat, maar uitsluitend aan de feiten zelf, want zich onderwerpen bevriest alle denken".

H. Poingelé Aldus luidt het motto van het loge-gezelschap "Het Hoge Noorden". De Moeial ontving een klachtenbrief waarin deze organisatie haar ongenoegen uitte over het feit dat de grootmeester van het G.O.. een paginalang interview in de VUB-tijding kreeg, terwijl over het nieuwe -en volgens de O.E..(Opperste Eskimo) meer waardevolle H.N.N.(Hoge Noorden) in alle talen gezegwen wordt. Omdat De Moeial zich, in een vlaag van uiterste pluralisme, wil openstellen voor alle fronten, besloten wij eveneens tot een interview met de grootmeester (O.E.., ofte Opperste Eskimo) van het Hoge Noorden, Dhr. F.S.

DM: In uw brief noemde u het Hoge Noorden meer waardig dan andere loges. Kan u deze stelling bondvel motiveren?

FS: Het H.N.N. staat zoveel dichtbij de mens. DM: De mens als metafysisch verschijnsel of als sociaal fenomeen?

FS: De mens als bezoeker van het Kultuurkafé. Zoals in een Moeial van de vorige jaargang trouwens vermeld stond, had het H.N.N. immers z'n tempel in het Kultuurkafé, en kon men toetreden door het spontaan aanbieden van een tournée générale. Ondertussen zijn we deze aanvangsfase al weer lang voorbij. De tempel is tans niet langer in het Kultuurkafé, het publiek is er te verscheiden en men kan daarom geen controle hebben op zijn geestelijke konstellatie.

DM: De ledenwerving gebeurt evenwel nog in het Kultuurkafé? Is er een selectiekriterium?

FS: Men moet natuurlijk tegen de kou kunnen. Uiteraard is dat geen objectief te registreren criterium, het is veeleer een kwestie van 'aanvoelen'.

DM: Maar de tempel werd reeds elders opgetrokken?

FS: Jazeker. Hij werd in totale overeenstemming gebracht met de geestelijke en fysieke achtergrond van het H.N.N. Wij verkeren momenteel in een overgangsfase. Wij verzoeken Dhr. E. Van de Velde, diensthoofd van het VUB-restaurant, de koelkamers van het restaurant ter onze beschikking te stellen. Uiteraard zullen er later eigen koelkamers gebouwd moeten worden om in te mediteren, wij kunnen immers niet op de bereidwilligheid van de mensen van het VUB-restaurant blijven rekenen. Het diensthoofd heeft wellicht de uitbating van warmere plaatsen om zich over te bekommeren.

DM: Wie zal die eigen tempel betalen?

FS: Leningen bij andere loges zijn één mogelijkheid. Anderzijds wordt er natuurlijk aan de broeders en zusters D.E.(Drinkende Eskimo's) een jaarlijkse bijdrage gevraagd voor het gebouwenfonds.

De nieuwe tempel zal overigens bevestigd moeten zijn tegen mogelijke bom-schade. Mijn collega van het G.O., kan daarvan meespreeken. Langs deze weg zou ik hem overigens mijn meeste steun willen toezeggen en mijn afgrijzen willen uitdrukken over wat gebeurd is.

DM: U spreekt van leden-bijdragen. Wordt het op deze manier geen elitair clubje?

FS: De gestelde financiële drempel is zo groot niet. Het is veeleer een randprobleem. Kijk, het geld verdwijnt niet onder het ijs. Het stroomt indirect terug naar de leden. Zij bouwen er immers mee aan een betere maatschappijvorm waar zij later alle baat bij zullen hebben.

DM: Zijn er veel studenten onder u leden?

FS: Voorlopig nog wel, tenminste als zij voldoende inschrijvingsgeld kunnen betalen.

DM: Toch lijkt het oorspronkelijk democratische principe van het gezelschap doorbroken. Vroeger volstond immers het financieren van 1 rondje in het Kultuurkafé om tot de loge toegelaten te worden.

FS: Het H.N.N. is er nog steeds voor iedereen, zonder onderscheid van sociale afkomst, ideologie, geslacht, ras,...

DM: Tenminste als men tegen de kou kan.

FS: Inderdaad, de anderen laten wij in de kou staan. Daar zijn andere clubs voor. Le Club Méditerranéenne op de Bahama's bijvoorbeeld, dat is pas een elitair clubje!

DM: Dat neemt niet weg dat u een stevig fysiek diskriminatie principe hanteert. Kandidaten uit de poolgebieden zullen uw koude-initiatie-tests toch makkelijker doorstaan dan leden die afkomstig zijn uit zeg maar de tropische regenwouden.

FS: De kleurlingen onder onze leden leggen precies een grotere wilskracht aan de dag om deze perifere handicap te overbruggen.

Maar eigenlijk verdient het diepere principe achter al dit kou-lijden nadere toelichting. Het gaat hier om tolerantie. Een grote tolerantie op lichamelijk gebied, het zich kunnen aanpassen aan uiteenlopende temperaturen, is transporeerbaar naar het geestelijke. Als de fysieke ontberingen geen problemen (meer) opleveren, zal men zich op geestelijk gebied beter kunnen ontplooiën. Een geestelijke tolerantie treedt in.

DM: Houdt het Hoge Noorden zich aan een

strikte diskretie?

FS: Nee, wij hebben immers niets te verbergen, waarom zouden we moole idealen moeten verdoezelen achter geheimzinnigheid? Trouwens, ik zou u geen interview hebben toegestaan als wij wel aan deze fameuze diskretie zouden houden. Als men werkelijk in ons gezelschap geïnteresseerd is, kan men zich overigens gemakkelijk zelf laten inwijdin. Iedereen maakt daartoe een eerlijke kans.

DM: Leden van het Hoge Noorden hoeven hun lief dus niet te beliegen om hun tempel te kunnen bezoeken. Zij gaan dus werkelijk naar TD of bioscoop als zij dat beweren.

FS: Waarschijnlijk is dat zo. Iedereen is immers een potentieel lid van het H.N.N. Vrienden kunnen worden meegebracht en moeten dus niet door scheve smoezen op afstand worden gehouden.

DM: De romanschrijver Clem Schouenaers stelde ooit dat het loge-leven ontrouwe echtgenote(n)s) wel het ideale alibi bezorgt om wetlijks overspel te bedrijven.

DM: De openheid van het H.N.N. vernietigt deze bepaalde voordelen. Bovendien blijkt onze loge zelfs relatie-bevorderend te werken. Kijk, men zit van 8 tot 12 In de frigo, wanneer men thuis komt zoekt men de nodige warmte. Dat is duidelijk. Neemt men evenwel vriend of vriendin mee naar de tempel, dan kan men na een bouwstrik samen voor de nodige warmteproductie instaan.

De rechaufering van alleenstaande leden is een probleemje dat men een eenvoudige warmwaterkruik kan worden opgelost.

DM: Waarover handelen de bouwstukken?

FS: Vooral etische problemen worden aan de orde gesteld, zoals die in verband met het invriezen van ei- en zaadcellen.

DM: Zijn ingevroren ei- en zaadcellen automatisch lid van het Hoge Noorden?

FS: Toch niet.

Stelt het Hoge Noorden eventueel humanitaire daden buiten de werkplaats?

FS: Jazeker, wij promoten de adoptie van eskimokinderen. Ook steunen wij wetenschappelijk onderzoek naar de bestrijding van de afsmelting der ijskappen. Dit laatste is een ecologisch probleem dat ons nauw aan het hart ligt.

DM: Waarom is de naam precies het Hoge Noorden?

FS: De etymologie is wel duidelijk. De volksmond gebruikt het geveulegde gezegde 'het noorden kwijtzijn' als omschrijving voor totale ontreddering. Deze ontreddering willen wij uiteraard zoveel mogelijk bestrijden. Het zuiden is onze tegenpool. 'Zuiden' associeert men met lukse, warmte, comfort, de Côte d'Azur. Leden van het H.N.N. willen zich tegen deze gemakzucht verzetten. Wij willen de harde confrontatie, aktie! Wij willen het hoofd koel houden in een door teveel centrale verwarming gekonditioneerde maatschappij. Deze warme associëren wij dan weer met het overbeschermde milieu van de baarmoeder. Elke meditatie in de tempel is daarom een symbolisch herborn worden.

DM: Hoogst interessant. Heeft het Hoge Noorden nog meer eigen rituelen ontwikkeld?

FS: Wij zeulen niet met kettingen en hamers en kaarsen. TL-lampen sieren onze tempel. Wij dragen geen soepjurken, wij zijn geen ordinaire studentenvereniging! Tja, discussies willen wij al eens beslechten met een flink sneeuwballengevecht. Verder erkennen wij het bestaan van de G.Y..(Grote Ijsbeer). Het is ons een leidraad, een consensus die wij nastreven: het samen dichter bij de universele idee van de G.Y.. komen.

DM: Ijsbeer? Associeert u die niet met een gevaarlijk roofdier?

FS: Persoonlijk denk ik veeleer aan een teddybeer.

DM: Sta mij toe u te bedanken voor deze wel zeer interessante informatie. Indien het interview nog vragen onbeantwoord zou laten, staat u dan toe dat de leden van uw gezelschap een reactiebrief naar De Moeial sturen?

FS: Wij zullen zeker niet oproepen om het omgekeerde te doen. Wij zijn werkelijk vrije mensen en willen geen onszelf beschermend groepje worden.

DM: Na mét BH.

For the staff on 'De Moeial' this week's edition is a very special one: it is the fiftieth time that 'De Moeial' appears. Anyone who predicted 4 years ago, when 'De Moeial' was created that this magazine would not last has been proved wrong. 'De Moeial' is definitely here to stay. Last week, you could notice a feverish atmosphere on the VUB campus, typical for elections. Not one student on his way to the voting-booth escaped from the omnipresent candidates and their pamphlets. Especially important were the elections for the Student Council. The students have a majority of seats in this council, which deals with the students' restaurant, the housing service, sports, UCOV (University Centre for Peace and Development), the social services and students' societies. One of the remarkable facts about this year's elections was the large number of candidates for the Social Council. The reason for this is the emergence of a brand-new list of candidates, the BSG (Brussels Students' Society) list. The BSG candidates were not able however, to come up with a unanimous programme. Even before the elections had started, the BSG-list suffered a rupture, resulting in a right-wing and a more left-wing list.

Apart from the BSG-list(s) students could also vote for the ALS-list, the Social list and the one MLB (marxist-leninist movement) candidate. Vox Populi, Vox Dei. Next year the following students will be member of the Social Council:

- Geert Deryucq (Social List)

- Sumio Yoshimi (Social List)

- Sven Gondre (BSG-list)

- Gert Desmet (BSG-list)

- Erik De Leye (BSG-list)

- Paul Rollier (Social list);

and of the Board of Governors; all candidates were elected except for the student-deputy of Applied Sciences.

And now, for something completely different, the latest goings-on in Prague (of all places). On the occasion of the fortieth birthday of The International Union of Students, a World Student Forum was held on "Education and Society" in Prague from November 16 till November 21. 350 students from more than 100 countries participated. The International Union of Students (the IUS) is an organization which comprises student unions from all over the world. In 1968 however, after the crushing of the Prague Spring, Western European student organizations withdrew from the IUS, so that only student organizations from communist and third world countries remained. All the same, a high number of Western organizations were present. Representing Belgian students there were the "Universitaire Vredesdagen" (University Peace Days), the "Vereniging van Vlaamse Studenten" (the Flemish Students' Society) and its Walloon counterpart, la Fédération des Etudiant(e)s Francophones.

Back at the VUB, at the Social Council meeting of November 13, the wrongful assignng of rooms was dealt with: by the end of this month all of the 'illegal' occupants of student rooms at the International Student Home 1043 will be evicted. Only those who got a room in a legitimate way will be allowed to stay.

Another matter which was discussed at the meeting was the ISAVUB-problem. Audrey Van Zijl (a.k.a. O3) is going to sue the present Social Council chairman, Eric Goubin, and the Social Council students' representative, Emmanuel Boon. O3 accuses them of having set up a smear campaign against her and of having withdrawn money from the ISAVUB account in their own name. Both Eric Goubin and Emmanuel Boon have denied this. O3, however, thinks she is right. She requested the police once again to interrogate Emmanuel Boon. Boon, however, is convinced that he has been wrongfully dragged into this whole legal mess, since:

a) he is not personally responsible for decisions made by the Social Council,

b) he does not have any authority as far as the account of ISAVUB is concerned, so that it is quite impossible for him to withdraw money from that account. What is more, due to this whole affair, Boon fears he will not be able to return to his native country, Ghana, in December.

November 20 is traditionally a special day for both the VUB and the ULB, that is the founding of the Université Libre de Bruxelles by Théodore Verhaegen is commemorated. On November 19, a pre-celebration was held in the form of a debate, organised by the students' society Vrij Onderzoek (which means that scientific research can be done independent from any dogma). There was also an academic meeting presided over by rector Locuffier and chairman of the Board of Governors: Corijn. On November 20 a number of similar celebrations were held, but outside the VUB. A group of students commemorated "Saint Vé" by marching through Brussels and messing up their own and innocent by-passers' clothes with the traditional St. Vé mixture of flour and ...

William Schoupe

open tribune

Lezersbrieven stuur je naar:
De Moelal
Gebouw Y'
Pleinlaan 2
1050 Brussel

of je komt gewoon even langs om te persoonlijk af te geven. Om elke wildgroei te vermijden worden alleen individuele lezersbrieven opgenomen. Pamfletten en moties van verenigingen worden dus niet meer gepubliceerd. Anonieme brieven worden onder algemene hilariteit door de verantwoordelijke uitgever in de prullenmand gekeld. Op elke brief moet dus naam en adres van de schrijver vermeld staan. Indien men het ons lief vraagt kan de naam bij publicatie van de brief weggelaten worden. Getypte brieven verschijnen vlugger dan een vodge met wat hanepoten op. De redactie houdt zich ook het recht voor om te lange brieven tot redelijke proporties te herleiden.

Jéezus

Het is met veel plezier dat ik de Moelal nu al een jaar lees. Sinds ik vorig jaar in Brussel kwam studeren, voelen wij, mijn broer en ik, ons thuis echt verbonden met de universiteit, hoewel wij van hulze uit eerder kristelijk dan vrijzinnig zijn opgevoed. Vooral de manier waarop jullie als Moelal alle "heilige hulsjes" (als ik die uitdrukking mag gebruiken) van de VUB aanpakken, heeft onze bewondering afgedwongen. Nu voel ik mij toch verplicht te reageren op een lezersbrief, verschenen in Moelal n°3 '86, van ene E. Toorman. Deze meneer eigent zich blijkbaar het alleenrecht toe om in naam van de kristelijke gemeenschap goedkope kritiek te leveren op het boek "Jezus, de Messias..." van Dr. Somers. Het zal u misschien verbazen dat wij vanuit ons Katholieke Geloof dit boek toch kunnen appreciëren. Maar is Dr. Somers trouwens zelf geen kristen? Voor ons is het Woord van God zoals door Jezus verkondigd er om ons te leiden naar een sociaal rechtvaardige maatschappij van godsvruchtige mensen. Voor ons is alle informatie over de woelige periode waarin Jezus geleefd heeft waardevol, zelfs al is deze gekleurd door de optekening door polytheïsten en heidenen. Uit de brief van Dhr. Toorman blijkt een wel erg onkristelijk autoritaire onverdraagzaamheid. Ik vind het erg misplaatst dat hij juist aan de VUB, die ons toch een breeddenkende, vrije indruk gaf, zijn propaganda komt spulden...

R. en D. De Paep

ESPenworst. 2° plak

Met deze wensen wij te reageren op de "Open brief" verspreid door de Heren Carl Grouwet en Geert Van Lent. Wij meenden dat u, na het lezen van proza van een dergelijk allooi, waarin vermoede auteurs er niet voor terugdeinsden zich te bedienen van halve waarheden en hele leugens, teneinde ons bij het klespubliek te diskrediteren, recht had op de waarheid. De door het duo aangehaalde paragraaf verscheen inderdaad in "De Moelal" van 3 december '85,

doch, bij navraag op de Moelal-redactie bleek dat de auteur van het artikel "Geen omkeker", waarin bewuste passage werd opgenomen, niets anders deed dan de mening weergeven van Carl Grouwet, onmiddellijk na het tellen der stemmen vorig jaar in gebouw M. De "redelijke en objectieve bron" waarvan nu sprake, was dus niemand minder dan de diep gedesillusioneerde Grouwet, die na het vernemen van zijn smadelijke verkiezingsnederlaag, elke notie van de elementaire regels der sportiviteit verloor, en niet kon nalaten even onder de gordel na te trappen. Mijn afwezigheid op de vergaderingen van 24 april, 20 mei en 21 juni waren niet, zoals Grouwet insinueert, ingegeven door een of ander snoepsreije, doch door het eenvoudige feit dat ik, net als u, in de eerste plaats studeer aan deze universiteit, en in het verlengde daarvan de examenperiode diende voor te bereiden.

Dat er aan deze universiteit meer belangrijke en minder belangrijke commissies bestaan zal wel niemand meer verbazen. Het is binnen de ESP-fakulteit immers een publiek geheim dat C. Grouwet zich tijdens zijn ambtsperiode in '85 ontpopte tot een specialist in zowel het kumulieren van mandaten (leefst 7 raden en commissies), als in het afwezig zijn op de werkzaamheden ervan. Des te ergelijker zijn daarom zijn aanvallen op de personen die, in tegenstelling tot hem, GEHEEL VRIJWILLIG en ZONDER ENIG KIESMANDAAT te bekleden deze commissie bevokten. Overigens hebben Grouwet en Van Lent ook hier niet geschuwd de waarheid een voetje te lichter: A.M. Vermeulen zetelde nooit in de Financiële Commissie en kon diensentgevolge ook nooit op de aanwezigheidslijsten van deze commissie voorkomen.

Het mooiste staaltje van Grouwet-hypokrisie wordt evenwel weggegeven m.b.t. de Beheerraad: dit orgaan, dat nu plots als "zeer belangrijk" wordt omschreven, bezocht C. Grouwet tijdens zijn ambtsperiode in '85 precies 1 maal op een totaal van 5 vergaderingen. Naast A.M. Vermeulen (Beheerraad), zetelden overigens ook E. De Moyer (Onderwijsraad) en E. Rottiers (Biblioteekcommissie) vrijwillig voor de ESP-fakulteit in de RVB-adviesstructuur. De aanwezigheden en activiteiten van beide laatstvernoemde personen schenen evenwel niet in Grouwet's desinformatiekampagne te passen, en werden dan ook wisselijk verzwegen. Toppunt is evenwel dat na de verkiezingen van vorig jaar ook aan C. Grouwet "himsel" voorgesteld werd een mandaat in een of andere commissie waar te nemen. Hij wilde onder geen voorwaarde met ons samenwerken, en wees dit aanbod dan ook af.

Vorig jaar werden wij door de studenten van de ESP-fakulteit verkozen op basis van een onduidelijk programma: wij verbonden er ons toe in de mate van het mogelijke aanwezig te zijn op de vergaderingen, en zouden, ten einde de studenten dichter bij het aan de universiteit gevoerde beleid te betrekken verslag uitbrengen van de op de vergaderingen genomen beslissingen. In beide gevallen hebben wij woord gehouden. Hoewel C. Grouwet de kiezers vorig jaar voorhield dat zulks onmogelijk was, hebben wij de studenten ingelicht over de werkzaamheden van de RVB via een speciaal daartoe door ons ingerichte valvas. Dat deze berichten, in tegenstelling tot wat in de verkiezingspropaganda van onze tegenstrevers wordt beweerd gelezen werden, bewijzen de kritische opmerkingen die bepaalde lezers erop noteerden.

Het was dan ook niet met een gevoel van schaamte dat wij onze kandidatuur hernieuwden; wij hebben het in ons gestelde vertrouwen, in tegenstelling tot wat door het duo Grouwet-Van Lent beweerd wordt, immers nooit geschaamd.

Dirk Borremans en Kathy Ooge
uitredende ESP-vertegenwoordigers in de RVB

ALS kontra JS

Met enige verwondering las ik het interview afgenomen met leden van "JS"-VUB. Geen politieke ideeën, noch een programma werden er naar voor gebracht, enkel een scheldpartij tegen de ALS en een verkeerde voorstelling van wat de Jongsocialisten zijn, was aan de dagorde. Het idee om te starten met een kern of een afdeling (???) bestaat al lang, dit omwille van de werking van de ALS, aldus het triumviraat. De manier waarop de JS-kern tot stand kwam en de structuur die ze opbouwde, is totaal tegenstrijdig met de nationale statuten waaraan elk JS-lid zich moet houden. Daarenboven werd de ALS erkend door de JS en de SP als socialistische studentenorganisatie en werd op het JS-kongres van '84 beslist een werking op te zetten met de reeds bestaande socialistische studentenorganisaties bv. ALS. In naam van het "demokratisch socialisme" (???) veegt de JS-VUB haar voeten aan de statuten, de ideologie van de JS en de democratische traditie. Volgens het triumviraat is de ALS ondemokratisch en gemanipuleerd. De ALS-statuten garanderen echter tendens- en fraktierecht, iedereen die een andere mening heeft dan de meerderheid kan die op kosten van de ALS verspreiden!! Om de democratie te beschermen erkent de JS-VUB geen tendensrecht (d.i. ons statutair) en kan het bestuur vrij bepalen wie lid wordt en wie niet. Is dat democratisch socialisme??? Wat is nu de werkelijkheid achter de facade van persoonlijke verwijten, manipulaties en ondemokratisch werken van de ALS; het tegendeel kan door elk ALS-lid bewezen worden. Het triumviraat zegt in D.M. dat het verschil tussen de JS en SP te herleiden is tot het ietsje radicaler zijn van de JS. Dit is een simplistische uitdrukking om de JS voor te stellen. Sedert '70 heeft de JS een ideologisch manifest dat het kapitalisme als systeem verwerpt, erkent dat de klassenstrijd de grondtoon is van de geschiedenis en het doel van het militaire binnen de JS slechts het strijden voor een socialistische maatschappij kan zijn.

Maar aan deze strijdbare traditie schijnt een einde te komen, niet aan de basis maar bij de nationale leiding. Reeds enkele jaren is de JS-leiding slijpendrager van de SP-leiding en woekert de verrechtiging aan de top van de JS. De leiding doet nog 2 zaken:

1° De SP wil een jongerenbeweging, de JS-leiding voert dit uit;
2° Nu het reformisme door de crisis meer en meer terrein verliest begint het marxisme een bedreiging voor de leiding te vormen. De JS-leiding duldt een minderheid, zolang die een minderheid blijft, maar als ze een bedreiging vormt voor haar positie zijn alle middelen gerechtvaardigd om de oppositie mond dood te maken. De mensen van JS-VUB beweren dit spelletje niet mee te spelen, dit is mogelijk. Maar JS-Nationaal vindt zo'n initiatief prachtig omdat ze eenvoudig een rekruteringsbasis krijgen. De JS-VUB speelt dus bewust of onbewust dit spelletje mee. Indien de JS-VUB eerlijke militanten zijn, zien wij geen enkel probleem waarom ze niet als fractie binnen de ALS werken en met ons mee vechten voor het behoud van de democratie en het socialistisch ideeengoed binnen de JS.

Jo Coullier

Afgevaardigde in het Nat. JS-buro voor de Fed. Oostende-Veurne-Diksmulde.

flikkerlicht

Vermoed, tegen de muur leunend, luister ik naar een niet meer zo nuchtere filosoof. De sigarettenrooknevel draagt het schaarse licht van flikkerende lichten. "Je n'ai pas une idée, j'ai des idées et parfois ils se mêlagent" roept hij, de muziek overstemmend. En als ik F. vreemd aankijk, legt hij me uit dat je bijvoorbeeld ook voor een schilderij niet alleen groene en rode verjes nodig hebt, maar dat je soms een beetje van het éne, met een beetje van het andere moet mengen. "Et la vie, c'est comme un tableau" zegt hij nog met geste.

Misschien heeft hij wel gelijk, bedenk ik, als ik bemerk hoe geslaagd de gemengde Pers-Flikkerlicht TD is. Door een administratieve onzorgvuldigheid hadden zowel de Perskring als het Flikkerlicht een TD gepland op de vooravond van St. Vê. In laatste instantie werd dan besloten om de TD samen te organiseren en het werd een succes. Er heerste een prachtig sfeertje. Jongens die met jongens een slow dansen. Meisjes die meisjes aanpakten in de bamba. Jongens die meisjes versierden. Alles was mogelijk. Meisjes trachten homo's te verleiden en slaagde erin. "Wel leuk", hoorde ik achteraf een homo zeggen "anders dan ik nooit met meisjes". Iedereen voelde zich vrij en ongedwongen. Wat me anders opvalt op homo-TD's zijn de zogezegd vrijevochten hetero's die naar homo-TD's durven komen maar dan toch zodanig hun eigen mannelijkheid schijnen te moeten bewijzen in teatrale vrijscenes met hun lief.

Niets daarvan op deze Pers-Flikkerlicht TD waar we ons allemaal reuze amuseerden in een tolerante sfeer waarin iedereen zich gemakkelijk voelde.

Maar de wereld bestaat niet uit fuiven alleen en Het Flikkerlicht organiseert nog tal van andere activiteiten (zoals oa. de Flikkerfoon, elke woensdag 16-18u op 02/6412343) en het groeit ons allemaal een beetje boven het hoofd. Daarom zoeken we nieuwe medewerkers die zich nuttig willen maken in één of andere activiteit. Je hoeft er niet al je tijd in te steken, wel zal je spoedig in de ban zijn van onze fijne kring. Geïnteresseerd? Schrijf ons een briefje. Het Flikkerlicht, PB 35, 1040 Etterbeek 4.

bloed

7 Belgen op 10 hebben in hun leven een bloedtransfusie nodig door een ongeval of een operatie. 1 Belg op 27 is bloeddonor.

Bloed kan niet gemaakt worden, dus kan men het als een soort morele verplichting beschouwen om bloed te geven. Je hebt zeker al gehoord van de Bloedinzameliingsacties die gebeuren door de bloedtransfusiecentra van het Rode Kruis. Bloed mag worden afgenomen van personen tussen 18 en 65 jaar. De hoeveelheid afgenomen bloed varieert van 250 ml tot maximaal 500 ml, en je mag maximum vier keer per jaar bloed geven. In tegenstelling tot voor vampieren moet men voor het rode kruis niet in maagdelijke toestand verkeren.

Ook in het AZ van Jette is een bloedtransfusiecentrum. En die komen ook regelmatig naar de Campus van Etterbeek op jacht naar het bloed van personeel en studenten. Tot nu toe deden ze dat drie keer per jaar, vanaf nu vier keer. De volgende keer is dat op 9 december van 9 tot 15 uur in de foyer van aula Q. U kan daar rekenen op een vriendelijke ontvangst door een stel verpleegsters en dokters. De voordelen van dit tegenstelling zijn legio. Ten eerste wordt uw geweten gestut, ten tweede wordt zomaar gratis uw bloedruik gemeten en ondergaat uw bloed een AIDS-test. En daar houdt het niet mee op, in tegenstelling tot andere landen bestaat er in België geen dure bloedhandel maar toch moet je het niet gratis doen. Niet alleen krijg je een ter plaatse inwisselbare of op te sparen geschenken van 50 fr. maar krijg je -studenten opgelet!- een gratis print (of koffie voor de liefhebbers) om het verloren vocht te recupereren.

BH

P.S.: het doet geen pijn.

50!

U heeft nu de 50ste Moelal in handen. Reken maar uit: drie jaargangen X 15 + 5 van deze jaargang. De VUB staat er niet van op zijn kop maar op de redakte waf de feestvreugde niet kapot te krijgen. Als er dus hier en daar een titel scheeft weet u alvast waaraan dit te wijten is.

50

De Moelal!

Redactie: Pleinlaan 2
Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel: 02/ 641 23 38

V.U.

Frank Hessens
Waversesteenweg 1043, PB 05
1160 Brussel

Moelalmedewerkers:

Bart Henckaerts, Saskia Schoofs,
Dirk Volckaerts, An Vranckx,
Ariane De Borger, Luc Van Overberghe,
Karin Baele, Frank Hessens,
Peter Perceval, Robert Peeters,
Michel Peremans, Katrien,
Michel Peters, Frigg Peters,
William Schoupe, Annick Van Dessel,
Eric Mannens, Dag Thielens,
Peter Schaefer, Ann Van Delm,
Ephraïm Mandell.

in samenwerking met BSG, VO en Dienst Cultuur.

Abonnement: 150 fr.
Steunabonnement: 500 fr.
Rekeningnr.: 001-1386975-48

SJERP - info

PARTNER &
RELATIETHERAPIE

Tel 02/6412345
Tromfitaan 1 - 1050 BRUSSEL
Tel 02/4784890 koetsiel 5535
Laarbeekeaan 101 - 1090 BRUSSEL

"ONZIN! JE BENT DOLGELUKKIG,
HERMAN"